

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI LOTNICTWA

ASG wewn. 3510/79

JAWNE

Egz. nr 2

Płk nawig. doc. dr Jerzy MACHURA
Płk nawig. dr Zygmunt GRZĘDA

DZIAŁANIA BOJOWE LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJNYCH

Skrypt

WARSZAWA

43600

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1979

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI LOTNICTWA

JAWNE

ASG wewn. 3510/79

Egz. nr 2

Plk nawig. doc. dr Jerzy MACHURA
Plk nawig. dr Zygmunt GRZEŃDA

DZIAŁANIA BOJOWE LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJNYCH

Skrypt

BIBLIOTEKA
KATEDRY TAKTYKI LOTNICTWA

43600

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1979

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI LOTNICTWA

JAWNE

ASG wewn. 3510/79

~~TOP SECRET~~
~~SECRET~~

~~TOP SECRET~~
Egz. Nr ... 2

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1969 roku
art. 66 ust. 2
(Dz.U. 79 Nr 11 poz. 95)

Płk nawig.doc.dr Jerzy MACHURA

Płk nawig.dr Zygmunt GRZEBA

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

DZIAŁANIA BOJOWE LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJNYCH

/Skrypt/

BIBLIOTEKA WARSZAWA ASG WP
Archiwum Działu Działa Specjalnych

43600

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1979

JAWNE

Niniejszy skrypt przeznaczony jest dla słuchaczy III kursów i kursów poddyplomowych ASG WP.

Przedstawiono w nim zadania lotnictwa wykonywane na korzyść armii /APano/ w operacji zaczepnej i obronnej, a także proces planowania i właściwości prowadzenia działań bojowych przez lotnictwo w operacjach armijnych.

S P I S T R E Ś C I

	str.
Wstęp	4
I. ZADANIA LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJNYCH ORAZ SIŁY I ŚRODKI WYDZIELANE DO ICH WYKONANIA	5
1. Zadania lotnictwa w operacjach armijnych	5
2. Siły i środki lotnictwa wydzielane do działań na korzyść armii /APano/	12
II. PLANOWANIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJNYCH, WSPÓLDZIAŁANIE I DOWODZENIE	15
1. Planowanie działań bojowych lotnictwa w operac- jach armijnych	16
2. Współdziałanie lotnictwa z wojskami lądowymi i dowodzenie lotnictwem	25
III. WŁAŚCIWOŚCI DZIAŁAŃ BOJOWYCH LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJNYCH	36
1. Działania bojowe lotnictwa w operacji zaczepnej armii	36
2. Działania bojowe lotnictwa w operacji obronnej armii	41
3. Działania bojowe lotnictwa w operacji zaczepnej armii pancernej /APanc/	43
ZAKOŃCZENIE	46
ZAŁĄCZNIKI	wklejki po stronie 46
Nr 1 - Skład bojowy, wyposażenie i rozmieszczenie Cen- trum Dowodzenia Bojowego	
Nr 2 - Skład bojowy, wyposażenie i rozmieszczenie gru- py dowodzenia bojowego	
Nr 3 - Skład bojowy, wyposażenie i rozmieszczenie pun- ktu naprowadzania i wskazywania celów	
Nr 4 - Skład bojowy, wyposażenie i rozmieszczenie punktu radionawigacyjnego	
Nr 5 - Rozmieszczenie punktów dowodzenia lotnictwem w pasie działań wojsk armii /wariant/	

W S T Ę P

Armia lotnicza /AL/ we współczesnych operacjach wykonuje szereg zadań bojowych tradycyjnie już zestawianych w cztery grupy.

Do pierwszej grupy zaliczane są zadania wykonywane przez armię lotniczą w operacjach powietrznych, z zasady według planów Naczelnego Dowództwa.

Drużną grupą obejmuje zadania lotnictwa wykonywane w operacjach frontowych zgodnie z planem dowódcy frontu.

Trzecią grupę stanowią zadania lotnictwa wykonywane w operacjach armijnych, zgodnie z planem dowódcy armii /A/, lub armii pancernej /APanc/.

Czwartą grupą obejmuje zadania armii lotniczej wykonywane w operacjach powietrzno-desantowych i kombinowanych operacjach desantowych.

Wszystkie te zadania armia lotnicza wykonuje przede wszystkim na korzyść wojsk lądowych frontu. Ich realizacja w sposób pośredni lub bezpośredni wpływa także na prowadzenie operacji zaczepnych /obronnych/ przez armie /APanc/. Armia /APanc/ najbardziej zainteresowana jest trzecią grupą zadań bojowych lotnictwa, wykonywanych z przydzielonego jej limitu lotów, bezpośrednio na jej korzyść, według planu dowódcy armii /APanc/.

Ta grupa zadań bojowych lotnictwa, a także proces ich planowania przez sztab armii i centrum dowodzenia bojowego AL /CDB AL/ oraz właściwości ich wykonywania w operacjach zaczepnych i obronnych armii, stanowią podstawową treść niniejszego skryptu.

I. ZADANIA LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJNYCH ORAZ SIŁY I ŚRODKI WYDZIELANE DO ICH WYKONANIA.

Armia lotnicza dysponując różnymi rodzajami lotnictwa, może wykonywać różnorodne zadania bojowe na korzyść armii /APanc/ prowadzących operacje zaczepne i obronne. Część tych zadań /trzecia grupa/, lotnictwo /AL/ będzie wykonywało według planów dowódców armii, w ramach przydzielonego im limitu lotów bojowych.

1. Zadania lotnictwa w operacjach armijnych.

/Wykonywane według planów dowódców armii /APanc//

W operacji zaczepnej armii /APanc/ lotnictwo może wykonywać następujące zadania bojowe:

1. Wsparcie lotnicze wojsk armii.
2. Zabezpieczenie desantowania i wsparcie działań taktycznych desantów powietrznych.
3. Prowadzenie taktycznego rozpoznania powietrznego.
4. Zadania pomocnicze.

Przed przystąpieniem do omówienia powyższych zadań wskazane jest ustalenie wychodząc z ogólnej definicji "wsparcia" o należy rozumieć pod pojęciem "wsparcie lotnicze wojsk armii",

Pod pojęciem "wsparcie" rozumiemy działania jednych pododdziałów, oddziałów, związków na korzyść drugich, nie związanych z sobą wzajemną podległością.

Pod pojęciem "wsparcie lotnicze", rozumiemy działania lotnictwa wykonywane na korzyść wojsk lądowych /sił morskich/ w celu zapewnienia im warunków niezbędnych do osiągnięcia celów walki /operacji/.

Wsparcie lotnicze prowadzi się zgodnie z obowiązującymi zasadami operacyjnego zastosowania lotnictwa, przede wszystkim siłami lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego - LMSz/. Do wsparcia lotniczego mogą być zaangażowane śmigłowce, a także inne rodzaje lotnictwa.

W ramach wsparcia lotniczego lotnictwo myśliwsko-bombowe /LMSz, śmigłowce/ niszczy i obezwładnia środki napadu jądrowego nieprzyjaciela, jego odwody, stanowiska dowodzenia i inne ważne

obiekty na polu walki, których nie można zniszczyć /obezwładnić/ środkami walczących wojsk lądowych /sił morskich/.

W natarciu wsparcie lotnicze rozpoczyna się z chwilą przejścia wojsk do ataku, w obronie natomiast - od momentu rozpoczęcia natarcia przez nieprzyjaciela i prowadzi się przez cały okres trwania działań bojowych.

W świetle powyższych stwierdzeń pod pojęciem "wsparcie lotnicze wojsk armii" rozumiemy jedno z zadań bojowych wykonywanych przez lotnictwo w operacjach armijnych, w celu zapewnienia armii warunków niezbędných do osiągnięcia celów operacji.

Lotnictwo wspierające /oprócz śmigłowców z pułku lotnictwa wojsk lądowych - plwl/ nie podlega /nie jest podporządkowane/ dowódcy armii /APanc/. Wspiera jednak wojska armii, według planów dowódców armii /APanc/ w ramach przydzielonego im przez dowódcę frontu limitu lotów bojowych i bomb jądrowych.

W ramach wsparcia armii /APanc/ lotnictwo zwalcza przede wszystkim te obiekty, które nie mogą być zwalozane innymi środkami, skupiając główny wysiłek na niszczeniu i obezwładnianiu obiektów ruchomych nieprzyjaciela, w pasie działań wojsk armii.

Jak wskazują doświadczenia z ćwiczeń, lotnictwo w czasie wsparcia wojsk armii /APanc/ /1/ w operacji zaczepnej najczęściej niszczy /obezwładnia/ następujące obiekty nieprzyjaciela:

- środki napadu jądrowego rozmieszczone w taktycznej i w bliższej operacyjnej głębokości ugrupowania nieprzyjaciela /baterie typu "Honest John", "Lance", "Sergeant"/;
- artylerię atomową i polową;
- stanowiska dowodzenia szczebla taktycznego i operacyjnego;
- odwody taktyczne /dywizyjne i korpusne/ oraz bliższe odwody operacyjne /armijne/ i ich środki rażenia.

Wykonując zadania wsparcia lotniczego pododdziały i oddziały lotnictwa mogą działać bezpośrednio na korzyść poszczególnych dywizji zmechanizowanych i pancernych pierwszego rzutu armii oraz pośrednio - na korzyść całej operacji zaczepnej armii. Z tego wynika podział wsparcia lotniczego wojsk armii - w zależności od celów, zadań i głębokości działań - na bezpośrednie i pośrednie wsparcie lotnicze.

Bezpośrednie wsparcie lotnicze^{x/} - to działania bojowe lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/ i śmigłowców wsparcia ogniowego /szturmowych/ na korzyść pierwszorzutowych dywizji w taktycznym i ogniowym współdziałaniu z tymi dywizjami. Polega ono na wykonywaniu przez lotnictwo uderzeń na obiekty pola walki położone w granicach ugrupowania bojowego dywizji pierwszego rzutu wojsk lądowych nieprzyjaciela. Rozpoczyna się ono z chwilą przejścia wojsk dywizji do natarcia. Bezpośrednie wsparcie lotnicze uzgadnia się według zadań: bliższego, dalszego i zadania dnia dywizji pierwszorzutowych.

Pośrednie wsparcie lotnicze^{ix/} - to działania bojowe lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/ prowadzone w operacyjnym współdziałaniu z wojskami armii /APano/, na korzyść całej operacji zaczepnej armii. Polega ono na wykonywaniu uderzeń lotnictwa na obiekty wywierające najważniejszy wpływ na przebieg operacji w taktycznej i bliższej operacyjnej głębokości nieprzyjaciela. Rozpoczyna się ono z chwilą przejścia wojsk armii do natarcia i trwa przez cały okres operacji zaczepnej armii.

Podczas wsparcia wojsk armii lotnictwo myśliwsko-bombowe /myśliwsko-szturmowe/ zwalca przede wszystkim obiekty nieprzyjaciela rozmieszczone w odległości od 10 do 60 km, a śmigłowce - w odległości do 10-12 km od rubieży styczności bojowej wojsk.

Następne zadanie lotnictwa w operacji zaczepnej armii /APano/ to /2/ zabezpieczenie desantowania i wsparcie działań taktycznych desantów powietrznych. W skład tego zadania wchodzi szereg zadań szczegółowych, realizowanych przez różne rodzaje lotnictwa armii lotniczej:

- transport powietrzny desantu taktycznego przez śmigłowce transportowe z rejonu wyjściowego do rejonu lądowania położonego w głębi ugrupowania bojowego wojsk lądowych nieprzyjaciela;

x/ Bezpośrednie wsparcie lotnicze niekiedy nazywane jest taktycznym wsparciem lotniczym.

ix/ Pośrednie wsparcie lotnicze nazywane jest także ogólnym lub operacyjnym wsparciem lotniczym.

- rozpoznanie powietrzne prowadzone przez lotnictwo rozpoznawcze lub śmigłowce, wojsk i środków OPL nieprzyjaciela w korytarzu przelotu śmigłowców transportowych i w rejonie desantowania;
- obezwładnianie przez lotnictwo myśliwsko-bombowe /myśliwko-szturmowe/ i śmigłowce wsparcia ogniowego naziemnych środków obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela na trasie przelotu śmigłowców transportowych i w rejonie lądowania;
- osłona przelotu śmigłowców transportowych na trasie lotu i w rejonie lądowania prowadzona przez lotnictwo myśliwskie;
- lotnicze przygotowanie lądowania oraz wsparcie desantu przez lotnictwo myśliwsko-bombowe /myśliwko-szturmowe/ i śmigłowce wsparcia ogniowego po jego wylądowaniu.

Większość z wyżej wymienionych zadań będzie wykonywało lotnictwo armii lotniczej z limitu lotów bojowych przydzielonych dowódcy armii /APanc/ na operację.

Do wykonania części tych zadań /ogniowych i rozpoznania/ dowódca armii /APanc/ może wykorzystać śmigłowce wsparcia ogniowego /szturmowe/ i rozpoznawczo-łącznikowe, z operacyjnie podporządkowanego mu pułku lotnictwa wojsk lądowych /plwl/.

Siły lotnictwa myśliwskiego do osłony przelotu śmigłowców transportowych, a czasami także do osłony działań wojsk desantu, wyznacza dowódca armii lotniczej.

Wykonanie tego zadania przez stosunkowo dużą ilość samolotów i śmigłowców, w jednym rejonie i niemal jednym czasie, zmusza do szczegółowego uzgodnienia działań bojowych każdego z rodzajów lotnictwa, a także lotnictwa z wojskami desantu oraz wojskami zabezpieczającymi desantowanie /artylerią, wojskami rakietowymi, środkami rozpoznania i przeciwdziałania radioelektronicznego/.

Desant śmigłowcowy ma charakter taktyczny, ale szereg przedsięwzięć związanych z jego organizacją i wysadzeniem uzgadnianych jest na szczeblach operacyjnych - w armii i armii lotniczej. Tylko zagadnienia związane z transportem wojsk desantu uzgadniane są między dowódcami szczebla taktycznego : dowódcą pułku śmigłowców transportowych i dowódcą desantowanego pododdziału.

Wykonanie wymienionego wyżej kompleksu zadań związanych z desantowaniem i wsparciem desantu taktycznego jest przedsięwzięciem skomplikowanym i trudnym. Lotnicze przygotowanie desantowania wymaga systematycznego rozpoznania powietrznego wojsk i środków OPL nieprzyjaciela w rejonie desantowania i na podejściach, a następnie skutecznego ich niszczenia /obezwładniania/ siłami lotnictwa myśliwsko-bombowego /LMSz/. Niełatwy przez lotnictwo myśliwskie poza własnym polem radiolokacyjnym. terytorium nieprzyjaciela o znacznym nasyceniu środkami OPL. Osłona desantowania i działań wojsk desantu prowadzona jest myśliwskie prowadzone jest poza własnym polem radiolokacyjnym. Wsparcie walczących wojsk desantu przez lotnictwo myśliwsko-bombowe /LMSz/, a czasami także śmigłowe wsparcia ogniowego, realizowane będzie sposobem "na wezwanie z pola walki", co z zasady utrudnia przygotowanie i wykonanie zadań bojowych.

Równie ważnym zadaniem lotnictwa /AL/ jest prowadzenie taktycznego rozpoznania powietrznego /3/ na korzyść armii /APano/ w operacji zaczepnej. Zadanie to wykonują pułki lotnictwa rozpoznania taktycznego z limitu lotów bojowych przydzielonych armii, według planu dowódcy armii /APano/. W wyjątkowych wypadkach dowódca armii /APano/ może zaangażować do wykonania tego zadania lotnictwo myśliwsko-bombowe /LMSz/, z limitu przydzielonego na wsparcie lotnicze wojsk armii.

Podstawowe obiekty taktycznego rozpoznania powietrznego w operacji zaczepnej armii /APano/ to:

- rakietowe środki przenoszenia broni jądrowej, artyleria atomowa i składy amunicji jądrowej;
- odwody taktyczne i bliższe odwody operacyjne nieprzyjaciela;
- stanowiska dowodzenia i węzły łączności;
- lotnictwo wojsk lądowych nieprzyjaciela;
- środki OPL nieprzyjaciela oraz posterunki i środki wykrywania, naprowadzania i dowodzenia;
- sieć komunikacji drogowej i kolejowej;
- rubieże obronne nieprzyjaciela;
- inne obiekty.

Oprócz wyżej wymienionych obiektów lotnictwo rozpoznania taktycznego wykonuje bezpośrednie i kontrolne rozpoznanie powietrzne

na korzyść wojsk rakietowych armii /APano/ i DZ /DPano/.

Taktyczne rozpoznanie powietrzne na korzyść armii /APano/ powinno być prowadzone na całą głębokość operacji zaczepnej armii. Realne możliwości lotnictwa rozpoznania taktycznego zapewniają prowadzenie rozpoznania powietrznego na głębokość zadania bliższego armii. Główny wysiłek taktycznego rozpoznania powietrznego skupia się na głębokości od 8-10 do 60 km. Informacje z większych głębokości armia /APano/ uzyskuje za pośrednictwem komórek rozpoznawczych sztabu frontu.

Lotnictwo wykonuje także na korzyść armii /APano/ w operacji zaczepnej szereg zadań pomocniczych /4/, między innymi: transport powietrzny wojsk i środków materiałowych, oświetlenie terenu, zadymianie, stawianie pól minowych i szereg innych zadań. Zadania te lotnictwo /AL/ wykonuje według planu dowódcy armii /APano/ z przydzielonego armii limitu lotów lotnictwa transportowego, śmigłowców transportowych i specjalnych.

W operacji obronnej armii lotnictwo może wykonywać następujące zadania bojowe /w/g planu dowódcy armii/:

1. Niszczenie /obezwładnianie/ wojsk nieprzyjaciela w trakcie ich podchodzenia do rejonów wyjściowych i rozwijania do natarcia.
2. Wsparcie lotnicze wojsk armii podczas odpiierania ataków nieprzyjaciela oraz wykonywania kontrataków i przeciwuuderzenia.
3. Zwalczanie desantów powietrznych /morskich/ nieprzyjaciela.
4. Prowadzenie rozpoznania powietrznego.
5. Zadania pomocnicze.

Podobnie jak w operacji zaczepnej wsparcie wojsk armii realizowane będzie przede wszystkim siłami lotnictwa myśliwsko-bombowego /LMSz/; do prowadzenia rozpoznania powietrznego angażowane będzie lotnictwo rozpoznawcze, a zadania pomocnicze wykonywane będą przez lotnictwo transportowe, śmigłowe i samoloty specjalne. Wszystkie te zadania wykonywane będą z limitu lotów bojowych, jaki armia otrzyma od dowódcy frontu na operację obronną. Limit ten z zasady będzie znacznie mniejszy od limitu

lotów bojowych lotnictwa wyznaczonego na operację zaczepną armii.

Na korzyść armii /APano/ w operacjach zaczepnych i obronnych będą działały także pułki lotnictwa wojsk lądowych /plwl/. Pułki te na okres operacji są operacyjnie podporządkowane dowódcom armii /APano/, z zasady po jednym na każdą armię, z określonym limitem lotów. Dowódcy armii /APano/ przyjmują dowodzenie tymi pułkami i ponoszą pełną odpowiedzialność za ich działalność bojową.

Jak wiadomo, w skład plwl wchodzi eskadry śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych działające na korzyść DZ /DPanc/ oraz eskadry śmigłowców wsparcia ogniowego /szturmowych/ działające zgodnie z decyzjami dowódcy armii /APanc/. Eskadry śmigłowców wsparcia ogniowego mogą wykonywać na korzyść armii /APano/ następujące zadania bojowe:

- niszczyć /obezwładniać/ wojska nieprzyjaciela w czasie ogniowego przygotowania natarcia /w obronie - w czasie kontrprzygotowania/;
- wspierać wojska w natarciu /w obronie - w czasie odpierania kontrataków nieprzyjaciela oraz wykonywania przeciwuderzenia/;
- zabezpieczać desantowanie i wspierać działania taktycznych desantów powietrznych /w obronie - zwalczając desanty powietrzne i morskie nieprzyjaciela/;
- prowadzić taktyczne rozpoznanie powietrzne oraz rozpoznanie skażeń promieniotwórczych i chemicznych;
- stawiać zasłony dymne;
- przerzucać grupy specjalne;
- wykonywać inne zadania.

Wszystkie omówione wyżej zadania bojowe, na korzyść armii /APano/ i według planu dowódcy armii, wykonują oddziały i związki taktyczne lotnictwa ze składu bojowego armii lotniczej. Te same oddziały i związki taktyczne lotnictwa, niemal równocześnie, będą prowadziły działania bojowe według planu dowódcy frontu. O działaniach tych będą informowani dowódcy

i sztaby armii /APano/ przez składy bojowe CDB AL. Działania te mogą pośrednio wpływać na przebieg operacji armijnych.

2. Siły i środki lotnictwa wydzielane do działań na korzyść armii /APano/.

Zgodnie z obowiązującymi zasadami, dowódcy armii /APano/ otrzymują na operację armijną przydział limitu lotów bojowych lotnictwa frontowego oraz bomb jądrowych. Jedynie pułki lotnictwa wojsk lądowych na czas trwania operacji są operacyjnie podporządkowywane dowódcom tych armii.

Wielkość limitu lotów bojowych oraz liczbę bomb jądrowych dla każdej armii /APano/ każdorazowo określa w swej decyzji dowódca frontu.

Propozycje podziału limitu lotów bojowych i bomb jądrowych dla poszczególnych armii /APano/ opracowuje sztab frontu /wspólnie z grupą operacyjną sztabu armii lotniczej/, biorąc za podstawę do rozważań i kalkulacji: zamiar prowadzenia operacji frontowej; rolę, miejsce i zadania każdej armii w operacji frontowej; skład bojowy armii lotniczej oraz ilość środków jądrowych jakimi dysponuje front.

Obecnie przy podziale limitu lotów bojowych i bomb jądrowych dla poszczególnych armii /APano/ uwzględnia się następujące założenia:

- 1/ 50-60% całego limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/, 80% limitu lotnictwa rozpoznania taktycznego oraz 25-30% wszystkich bomb jądrowych wydzielonych na całą operację zaczepną frontu przydzielą się wszystkim armiom /APano/ wchodzącym w skład frontu. Pozostały limit lotów bojowych pozostaje w gestii dowódcy frontu /armii lotniczej/.
- 2/ Limit lotów bojowych i bomb jądrowych, który otrzymują armie, dzieli się w sposób następujący:
 - 60% limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/ i rozpoznania taktycznego oraz 60% bomb jądrowych przydziela się armiom /APano/ wykonującym zadanie bliższe frontu;

- pozostałe bomby jądrowe i limit lotów bojowych przydziała się armiom /APano/ wykonującym zadanie dalsze frontu.

3/ Podział limitu lotów bojowych i bomb jądrowych przydzielony armiom /APano/ wykonującym zadanie bliższe frontu uzależniono od składu pierwszego rzutu frontu.

Jeżeli w skład pierwszego rzutu frontu wchodzi trzy armie ogólnowojskowe, wówczas:

- dwie armie znajdujące się na kierunku głównego uderzenia frontu otrzymują: około 80-85% limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/, 75% limitu lotów bojowych lotnictwa rozpoznania taktycznego oraz około 80% bomb jądrowych;

- jedna armia znajdująca się na kierunku pomocniczego uderzenia frontu otrzymuje: około 15-20% limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/, 25% limitu lotów bojowych lotnictwa rozpoznania taktycznego oraz około 20% bomb jądrowych;

Jeżeli w skład pierwszego rzutu frontu wchodzi dwie armie ogólnowojskowe i jedna armia pancerna, wówczas:

- armia pancerna otrzymuje: około 50% limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwsko-bombowego, 35-40% limitu lotów bojowych lotnictwa rozpoznania taktycznego oraz około 50% bomb jądrowych;

- armia na kierunku głównego uderzenia frontu otrzymuje: około 35% limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwsko-bombowego, 35-40% limitu lotów bojowych lotnictwa rozpoznania taktycznego oraz około 35-40% bomb jądrowych;

- armia na kierunku pomocniczego uderzenia frontu otrzymuje: około 15% limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/, około 25% limitu lotów bojowych lotnictwa rozpoznania taktycznego oraz około 10-15% bomb jądrowych.

4/ W każdym dniu operacji zaczepnej frontu pułk śmigłowców transportowych może wykonać nie więcej niż jeden lot w celu desantowania taktycznego desantu powietrznego.

Przy takich założeniach ogólnych, w warunkach kiedy w skład frontu będą wchodziły 3-4 armie ogólnowojskowe, armia pancerna i armia lotnicza /o średnim składzie: dwie DLM, dwie DLMB, dwa plrt, dwa plwl, jeden pát, dysponująca 24 armio-locami i 120-200 bombami jądrowymi/, poszczególne armie na operacje zaczepne mogą otrzymać następujący przydział limitu lotów bojowych i bomb jądrowych:

- armia działająca na kierunku głównego uderzenia frontu:
20-30 pułkoltów lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwko-szturmowego/, 8-12 pułkoltów lotnictwa rozpoznania taktycznego, 1-3 pułkoltóy śmigłowców transportowych oraz 6-15 bomb jądrowych;
- armia pancerna: 28-34 pułkoltóy lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwko-szturmowego/, 8-12 pułkoltów lotnictwa rozpoznania taktycznego, 2-3 pułkoltóy śmigłowców transportowych oraz 10-16 bomb jądrowych;
- armia działająca na kierunku pomocniczego uderzenia frontu:
8-12 pułkoltów lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwko-szturmowego/, 6-8 pułkoltów lotnictwa rozpoznania taktycznego, około jednego pułkoltu śmigłowców transportowych oraz 3-5 bomb jądrowych.

Armie prowadzące operacje obronne z reguły otrzymują mniejszy przydział limitu lotów bojowych lotnictwa oraz bomb jądrowych, niż armie prowadzące operacje zaczepne. Wynika to z obowiązujących zasad o skupianiu wysiłku lotnictwa na głównych kierunkach działań nacierających zgrupowań uderzeniowych frontu.

Taki podział /przydział/ limitu lotów bojowych i bomb jądrowych w ostatnich latach przyjmowany był wielokrotnie w czasie ćwiczeń szczebla operacyjnego WP i ćwiczeń międzyo-
juszniczych.

W niektórych ćwiczeniach przyjmowano dodatkowo w składzie armii lotniczej pułk śmigłowców wsparcia ogniowego/szturmowych/. Limit jego lotów dzielono podobnie jak limit lotów pułku śmigłowców transportowych.

II. PLANOWANIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJ- NYCH, WSPÓLDZIAŁANIE I DOWODZENIE

Planowanie działań bojowych lotnictwa w operacji armij-
nej obejmuje kompleks przedsięwzięć mających na celu ustalenie
wariantu /modelu/ wykorzystania przydzielonego armii limitu
lotów bojowych lotnictwa, w konkretnej operacji zaczepnej lub
obronnej armii, z uwzględnieniem warunków jej prowadzenia.

Przedsięwzięcia te realizowane są w czasie wypracowywania decy-
zji przez dowódcę armii oraz w czasie planowania operacji armii-
jnych przez sztab armii.

W tym czasie organizowane jest także współdziałanie wojsk lą-
dowych z lotnictwem oraz dowodzenie lotnictwem wykonującym za-
dania bojowe w pasie działań wojsk armii /APanc/.

Głównymi realizatorami wymienionych przedsięwzięć są: dowódca
i sztab armii /APanc/ oraz skład bojowy Centrum Dowodzenia
Bojowego Armii Lotniczej /CDB AL/.

CDB AL jest stałym przedstawicielstwem dowódcy i sztabu armii
lotniczej przy dowództwie i sztabie armii /APanc/ i przezna-
czone jest do organizacji i realizacji współdziałania lotnic-
twa z wojskami armii /APanc/, dowodzenia lotnictwem wykonu-
jącym zadania w pasie działań wojsk armii oraz zapewnienia bez-
pieczeństwa latania własnym samolotom w strefach ognia naziem-
nych środków OPL.

CDB AL podlega dowódcy armii lotniczej.

Na czele CDB AL stoi szef CDB AL, któremu bezpośrednio podle-
gają dwa zespoły:

- zespół planowania i współdziałania, rozmieszczony przy szta-
bie armii i przeznaczony do planowania działań bojowych lot-
nictwa na korzyść armii /APanc/ i organizacji współdziałania;
- zespół dowodzenia bojowego, rozmieszczony przy SD szefa OPL
wojsk armii i przeznaczony do dowodzenia lotnictwem wykonują-
cym zadania w pasie działań wojsk armii /APanc/, oraz zapew-
nienia bezpieczeństwa latania własnym samolotom.

Skład bojowy, wyposażenie i rozmieszczenie CDB AL - załącznik 1.

Szefowi CDB AL podlegają także następujące punkty dowodzenia lotnictwem, rozmieszczane w pasie działań wojsk armii /APano/:

- grupy dowodzenia bojowego /GDB/, rozmieszczane przy SD związków taktycznych /DZ-DPanc/ pierwszego rzutu armii i przeznaczone do realizacji współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi i zapewnienia bezpieczeństwa latania własnym samolotom/;
- punkty naprowadzania i wskazywania celów /PNWC/, rozmieszczane przy SD Pułków rakiet przeciwlotniczych armii /APano/ i przeznaczone do naprowadzania samolotów /grup samolotów/ na cele powietrzne i naziemne, realizacji współdziałania lotnictwa myśliwskiego z wojskami OPL i zapewnienia bezpieczeństwa latania własnym samolotom w strefie ognia danego pułku rakiet plot;
- punkt radionawigacyjny /PRN/ rozmieszczony jest w pasie działań wojsk armii /APano/, w miejscu najdogodniejszym do radionawigacyjnego zabezpieczenia lotów własnego Lotnictwa.

Skład bojowy, wyposażenie i rozmieszczenie wymienionych punktów dowodzenia lotnictwem w pasie działań wojsk armii - załączniki 2-4.

CDB AL i podległe im punkty dowodzenia lotnictwem są dwupiętrowe i przystosowane do rozwijania przy SD i ZSD armii /APano/, związków taktycznych i oddziałów wojsk OPL.

1. Planowanie działań bojowych lotnictwa w operacjach armijnych.

Podstawą planowania działań bojowych lotnictwa w operacjach armijnych jest decyzja dowódcy frontu, której treść między innymi zawiera przydzielony armiom /APano/ limit lotów bojowych lotnictwa rozpoznania taktycznego, lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/, śmigłowców wsparcia ogniowego /szturmowych/, śmigłowców transportowych i bomb jądrowych oraz limit środków materiałowo-technicznych warunkujący natężenie działań bojowych pułków lotnictwa wojsk lądowych podporządkowanych operacyjnie dowódcom armii.

Limity lotów bojowych określone są na całe operacje z wyraźnym podkreśleniem wielkości limitu na pierwszy dzień operacji armijnych.

Armie nie otrzymują limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwskiego. Potrzeby armii /APanc/ w zakresie działań lotnictwa myśliwskiego uwzględniane są w planie OPL frontu. Dowódcy armii, szef OPL armii i szef CDB AL informowani są /przez szefa OPL frontu i dowódcę armii lotniczej/ o działaniach lotnictwa myśliwskiego w systemie OPL w pasie działań wojsk danej armii /APanc/.

Na uwagę zasługuje fakt, że dowódcy frontu w swojej decyzji określa także zakres i terminy świadczeń armii /APanc/ na korzyść lotnictwa /armii lotniczej/ - opanowanie lotnisk nieprzyjaciela i pomoc w ich odbudowie, udział w walce o utrzymanie panowania w powietrzu i inne.

Dowódcy armii lotniczej, w swojej decyzji o działaniach bojowych armii lotniczej w operacji zaczepnej frontu, określa: które związki taktyczne lub oddziały lotnictwa i w jakich okresach będą wykonywać zadania bojowe na korzyść poszczególnych armii /APanc/- w ramach przydzielonego im limitu lotów bojowych - a także warunki współdziałania z wojskami lądowymi, dowodzenia i zabezpieczania lotnictwa.

Z kolei dowódcy armii /APanc/ w swoim zamiarze prowadzenia operacji zaczepnej /obronnej/ określa kierunki, objekty i terminy skupienia głównego wysiłku lotnictwa działającego na korzyść armii /w ramach przydzielonego limitu lotów bojowych/.

Szef CDB AL /wraz z oficerami zespołu planowania i zespołu dowodzenia bojowego/ w oparciu o informacje z decyzji dowódcy frontu, ustalenia i wytyczne dowódcy armii lotniczej i dowódcy armii /APanc/ - opracowuje meldunek dla dowódcy armii /APanc/ zawierający propozycje użycia lotnictwa w operacji armijnej.

Treść tego meldunku może być różna i każdorazowo zależy od wymagań i konkretnych wytycznych dowódcy armii /APanc/. Niezależnie jednak od otrzymanych wytycznych szef CDB AL powinien być zawsze przygotowany do zameldowania dowódcy armii /APanc/ następujących zagadnień:

1. Warunki działań i możliwości bojowe lotnictwa /wykonującego zadania bojowe na korzyść armii/:

- wnioski z oceny możliwości lotnictwa nieprzyjaciela i jego naziemnych środków OPL;
- bazowanie armii lotniczej, posiadane samoloty, ich możliwości przestrzenno-czasowe w poszczególnych etapach operacji;
- wpływ terenu, warunków atmosferycznych, sytuacji skażeń i innych na działania bojowe lotnictwa.

2. Działania bojowe armii lotniczej według planu frontu w pasie armii /APanc/, mające wpływ na przebieg operacji armijnej:

- rejony, obiekty i terminy prowadzenia rozpoznania operacyjnego;
- obiekty niszczone przez lotnictwo środkami jądrowymi i konwencjonalnymi w pasie armii;
- działania lotnictwa myśliwskiego w systemie OPL frontu.

3. Propozycje użycia przydzielonego armii /APanc/ limitu lotów bojowych lotnictwa i bomb jądrowych według zadań i dni operacji/często w 2-3 wariantach/ oraz oczekiwane rezultaty działań lotnictwa:

- limit lotnictwa i koncepcja jego wykorzystania;
- wykorzystanie i podział limitu lotnictwa rozpoznania taktycznego, obiekty, rejony lub rubieże, terminy wykonywania zadań rozpoznania oraz oczekiwane rezultaty;
- wykorzystanie i podział limitu lotów bojowych lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/, śmigłowców wsparcia ogniowego /w tym także śmigłowców szturmowych z plwl/, bomb jądrowych w/g zadań i dni operacji; obiekty działań, terminy oraz oczekiwane rezultaty działań;
- wykorzystanie śmigłowców transportowych;
- wykorzystanie innych środków lotniczych np: PED, śmigłowców specjalnych itp.

Uwaga! - podział limitu lotów bojowych opracowywany i przedstawiany jest na całą operację i oddzielnie na pierwszy dzień jej prowadzenia.

4. Współdziałanie lotnictwa z wojskami armii /APanc/ i dowodzenie lotnictwem:

- rozmieszczenie i manewr w toku operacji CDB AL, GDB, PNWC i PRN;
- korytarze przelotu nad rubieżą styczności bojowej wojsk, oznaczanie korytarzy i położenia wojsk własnych;
- organizacja uprzedzania wojsk armii o przelotach własnego lotnictwa i identyfikacja własnych samolotów;
- działanie lotnictwa na wezwanie z pola walki;
- wymiana informacji;
- inne.

5. Postulaty lotnictwa /prośby/:

- uchwytывanie lotnisk nieprzyjaciela /jakie lotniska i terminy ich uchwycenia/;
- drogi i terminy marszu rzutów zabezpieczenia naziemnego lotnictwa;
- siły, środki wydzielane do walki o utrzymanie panowania w powietrzu /w tym obiekty działań, terminy itp./;
- inne.

W czasie opracowywania tego meldunku wstępnie uzgadnia się współdziałanie lotnictwa z wojskami raketowymi, artylerią i innymi rodzajami wojsk armii /APanc/.

Opracowany meldunek o działaniach lotnictwa w operacji armijnej, o treści przedstawionej wyżej /lub zbliżonej/, szef CDB AL składa dowódcy armii /APanc/ w czasie wypracowania decyzji na operację zaczepną /obronną/ armii.

Meldunki o podobnej treści opracowuje szef CDB AL i przedstawia dowódcy armii w czasie wypracowywania decyzji na działania wojsk armii w każdym kolejnym dniu operacji.

Dowódca armii /APano/ w swej decyzji o prowadzeniu operacji zaczepnej /obronnej/ ujmuje ustalenia dotyczące wykorzystania przydzielonego limitu lotów bojowych lotnictwa /w/g zadań i dni operacji/.

W myśl tej decyzji w czasie organizacji współdziałania na szczeblu armii /pod kierownictwem dowódcy armii/ uzgadniane i ustalane są działania poszczególnych dywizji /DZ, DPano/, oddziałów i związków taktycznych różnych rodzajów wojsk oraz lotnictwa w poszczególnych etapach i dniach operacji armijnej. Szczegółowo precyzowane jest także współdziałanie wojsk armii z lotnictwem na pierwszy dzień operacji.

W organizacji współdziałania na szczeblu armii bierze udział szef CDB AL.

Zagadnienia dotyczące lotnictwa uzgadniane w czasie organizacji współdziałania na szczeblu armii przedstawione są w dalszej części tego skryptu - II/2.

Decyzja dowódcy armii i ustalenia dokonane w czasie organizacji współdziałania na szczeblu armii są podstawą do szczegółowego planowania działań lotnictwa w operacji armijnej /w ramach przydzielonego armii limitu lotów bojowych/. Szczegółowe planowanie działań bojowych lotnictwa w operacji armijnej odbywa się w czasie planowania operacji zaczepnej /obronnej/ w sztabie armii. W procesie tym uczestniczy także szef CDB AL /wraz z wyznaczonymi oficerami zespołów planowania i dowodzenia bojowego/, który w przywiązaniu do ustalonych już działań wojsk lądowych planuje /ustala/ działania bojowe lotnictwa w poszczególnych etapach i dniach operacji armijnej. W czasie planowania działań bojowych lotnictwa w operacjach armijnych, szef CDB AL współpracując z szefami oddziałów: operacyjnego i rozpoznawczego, szefem wojsk rakietowych i artylerii, szefem wojsk OPL armii i innymi oficerami sztabu armii, uzgadnia i ustala: zadania bojowe lotnictwa, terminy ich wykonywania, obiekty rozpoznania i uderzeń, określa limity lotów bojowych i bomb jądrowych na ich wykonanie; a także sposoby i warunki wykonywania zadań bojowych przez lotnictwo i ich zabezpieczenia.

Współpracę szefa CDB AL z szefami oddziałów i rodzajów wojsk armii w czasie planowania działań lotnictwa należy traktować jako dalszy ciąg uzgadniania współdziałania lotnictwa z wojskami armii.

W operacji zaczepnej armii działania lotnictwa planuje się według zadań /zadanie bliższe, zadanie dalsze/ i dni, na całą głębokość operacji armijnej.

W operacji obronnej armii - według zadań i prawdopodobnych kierunków uderzeń wojsk nieprzyjaciela.

Szczególnie dokładnie planuje się działania na pierwszy dzień operacji. Zaplanowane działania bojowe lotnictwa precyzuje się w toku operacji odpowiednio do rozwijającej się sytuacji.

Działania bojowe lotnictwa w pierwszej operacji zaczepnej armii /APanc/, prowadzonej na głębokość zadania bliższego frontu, planowane są w okresie poprzedzającym wprowadzenie armii do bitwy. Sytuacja ta zmusza do odpowiednio wcześniejszego przybycia składu bojowego CDB AL na SD armii.

Planowanie działań bojowych lotnictwa w kolejnej operacji armijnej odbywać się będzie w okresie wykonywania przez wojska armii zadania dalszego w ramach pierwszej operacji, w tych warunkach CDB AL będzie jednocześnie dowodził działaniami bojowymi lotnictwa w pierwszej operacji armijnej i planować jego działania w drugiej operacji. Wymaga to odpowiedniej organizacji pracy składu bojowego CDB AL.

Limit lotów bojowych lotnictwa i bomby jądrowe w operacjach zaczepnych armii /APanc/ najoczęściej rozdziela się/wykorzystuje/ w sposób następujący:

- na zadanie bliższe przeznacza się 50-60% limitu lotów bojowych lotnictwa i bomb jądrowych;
- na zadanie dalsze 30-40%;
- w odwodzie utrzymuje się 5-10%.

Podział ten nie może być traktowany w sposób szablony. Sytuacje bojowe i warunki działań bojowych mogą podyktować potrzebę dokonania innego podziału limitu lotów bojowych lotnictwa i bomb jądrowych. Na przykład w warunkach stosowania broni jądrowej. potrzeby wsparcia lotniczego działań wojsk armii

w czasie wykonywania zadania bliższego mogą okazać się mniejsze, niż w zadaniu dalszym armii. Natomiast w warunkach nie stosowania broni jądrowej, rozbitcie głównych sił nieprzyjaciela może wymagać użycia znacznie większego limitu lotów bojowych lotnictwa, już podczas wykonywania przez wojska armii zadania bliższego.

W operacjach obronnych z reguły wariantuje się działania bojowe lotnictwa odpowiednio do wariantów prowadzenia operacji. Szczególną uwagę zwraca się na wydzielanie właściwej ilości sił lotnictwa do wsparcia lotniczego przeciwuderzenia armijnego.

W czasie planowania użycia przydzielonego armii limitu lotów bojowych lotnictwa oraz bezpośrednio po zakończeniu tego procesu skład bojowy CDB AL, a przede wszystkim zespół planowania, opracowuje plan użycia lotnictwa w operacji zaczepnej /obronnej/ armii /APano/. Dokument ten opracowuje się graficznie na mapie w skali 1 : 200 000, do której dołączona jest legenda, opracowywana w formie tekstualnej.

W planie użycia lotnictwa w operacji armijnej /w jego części graficznej/ ujmują się następujące zagadnienia:

a/ Informacje o nieprzyjacielu:

- ugrupowanie wojsk lądowych nieprzyjaciela, ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnych obiektów działań lotnictwa - broń jądrowa, odwody, stanowiska dowodzenia itp;
- bazowanie lotnictwa nieprzyjaciela i jego możliwości przestrzenne, strefy dyżurowania lotnictwa myśliwskiego, możliwe rubieże przechwylenia itp.;
- rozmieszczenie naziemnych środków OPL, ich możliwości przestrzenne /strefy wykrywania i naprowadzania środków radiolokacyjnych, strefy ognia/;
- siły morskie w przypadku działań na kierunku nadmorskim;
- inne informacje wpływające na wykorzystanie i wybór sposobów działań bojowych lotnictwa, np. informacje o środkach walki radioelektronicznej itp.

b/ Informacje o wojskach własnych:

- ugrupowanie wojsk armii, linie rozgraniczenia oraz punkty dowodzenia armii i dywizji;
- główne elementy planu operacji armijnej, kierunki głównego uderzenia, rubieże wykonania zadań armii i dywizji;
- ugrupowanie i strefy ognia naziemnych środków OPL /pułków rakiet plot/;
- korytarze przelotów /osie tras/, bramy wlotowe i wylotowe lotnictwa frontowego i lotnictwa dalekiego zasięgu;
- bazowanie własnego lotnictwa i jego możliwości przestrzenne /przede wszystkim oddziałów i związków wykonujących zadania na korzyść armii/;
- punkty dowodzenia lotnictwem - CDB AL, CDB, PNWC, PRN, ich strefy i sektory odpowiedzialności i przewidywane przemieszczenie tych punktów w czasie operacji;
- zadania i obiekty rozpoznania powietrznego /operacyjnego i taktycznego/ wykonywanego na korzyść armii /APano/ - numeracja obiektów, sposoby i terminy rozpoznania powietrznego, siły wydzielone;
- obiekty i terminy uderzeń lotnictwa w/g planu frontu w pasie działań wojsk armii;
- zadania i obiekty uderzeń lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/ środkami konwencjonalnymi i jądrowymi z limitu lotów bojowych przydzielonych armii;
- działania lotnictwa myśliwskiego w pasie działań wojsk armii - strefy dyżurowania w powietrzu, strefy krótkotrwałego wyczekiwania, siły i terminy dyżurowania lotnictwa myśliwskiego;
- główne zadania i sposoby działań śmigłowców wsparcia ogniowego /szturmowych/;
- wykorzystanie śmigłowców transportowych - rejony załadunku desantów taktycznych, trasy lotu, rejony desantowania;
- własne siły morskie i ich zadania wiążące się z działaniami wojsk armii;

- świadczenia wojsk armii /APano/ na korzyść lotnictwa -
lotniska nieprzyjaciela przewidywane do uchwycenia przez
wojska lądowe, siły wojsk rakietowych wydzielone do zwal-
czania środków OPL npla itp.;

- inne informacje.

W legendzie do planu użycia lotnictwa w operacji armijnej ujm-
je się:

/w formie tekstualnej/

- a/ wnioski z oceny nieprzyjaciela;
- b/ warunki działań lotnictwa w pasie działań wojsk armii;
- c/ zadania lotnictwa wykonywane w operacji armijnej w/g planu
frontu i armii;
- d/ limit lotów bojowych przydzielony armii i jego podział w/g
zadań i dni operacji armijnej;
- e/ współdziałanie lotnictwa z wojskami armii i warunki zapew-
nienia bezpieczeństwa latania własnym samolotom w strefach
ognia środków OPL, sygnały współdziałania;
- f/ dowodzenie lotnictwem wykonującym zadania w pasie działań
wojsk armii.

Plan użycia lotnictwa w operacji zaczepnej /obronnej/ armii
podpisuje szef CDB AL, a zatwierdza dowódca armii /APano/.
Główne elementy tego planu przenosi się na plan operacji za-
czepnej armii, opracowywany przez sztab armii /APano/.

W trakcie planowania użycia przydzielonego armii limitu
lotów bojowych lotnictwa szef CDB AL szereg zagadnień uzgadnia
z dowódcą, szefem sztabu i szefami rodzajów wojsk armii. Inform-
muje także dowódcę i sztab armii lotniczej o przebiegu plano-
wania działań bojowych lotnictwa w operacji armijnej, przek-
azuje prośby i życzenia dowódcy armii /APano/ związane z dzia-
łaniem lotnictwa na korzyść armii i działaniami wojsk lądowych
na korzyść lotnictwa.

Po zakończeniu planowania działań bojowych lotnictwa w operacji
armijnej szef CDB AL zapoznaje-w niezbędnym zakresie podległe
mu GDB, PNWC i PRW - z sytuacją operacyjno-taktyczną, elementa-
mi planu użycia lotnictwa w operacji armijnej, z ustalonymi

zagadnieniami współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi i dowodzenia lotnictwem. W każdym dniu stawia także zadania bojowe dla podległych mu punktów dowodzenia lotnictwem.

W toku operacji plan użycia lotnictwa precyzuje się, uzupełnia i koryguje zgodnie z rozwojem sytuacji i potrzebami wojsk armii w kolejnych dniach operacji.

2. Współdziałanie lotnictwa z wojskami lądowymi i dowodzenie lotnictwem.

Organizacja współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w operacjach armijnych jest procesem wieloetapowym i ściśle powiązany z procesami: wypracowania decyzji przez dowódcę armii i planowania operacji zaczepnych /obronnych/ armii. Praktycznie organizacja współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi rozpoczyna się już w czasie opracowywania /przygotowywania/ przez skład bojowy CDB AL meldunku dla dowódcy armii z propozycjami wykorzystania przydzielonego limitu lotów bojowych lotnictwa w operacji armijnej. Szef CDB AL i podlegli mu oficerowie, opracowując poszczególne zagadnienia referatu, dokonują wstępnych uzgodnień propozycji działań bojowych lotnictwa z szefami oddziałów: rozpoznawczego i operacyjnego, szefem wojsk rakietowych i artylerii, szefem wojsk OPL i innymi oficerami sztabu armii.

Drugi etap organizacji współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w operacji armijnej realizowany jest w czasie organizacji współdziałania na szczeblu armii /APanc/.

Wtedy to, pod kierownictwem dowódcy armii, uzgadniane są i ustalone działania związków taktycznych /DZ, DPanc/, rodzajów wojsk i lotnictwa w poszczególnych etapach i dniach operacji.

Precyzowane jest także współdziałanie wojsk armii z lotnictwem na pierwszy dzień operacji.

Ustalenia dokonane w czasie organizacji współdziałania stanowią podstawę do szczegółowych uzgodnień współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w czasie planowania operacji zaczepnej /obronnej/ armii przez sztab armii. Są także podstawą do

planowania przez skład bojowy CDB AL działań bojowych lotnictwa w danej operacji armijnej. W tym czasie, w powiązaniu z ustalonymi działaniami związków taktycznych wojsk lądowych, określane są zadania lotnictwa, dokonywany jest podział obiektów uderzeń między lotnictwo, wojska rakietowe i artylerię, określane są terminy rozpoznania i uderzeń, limity lotnictwa, środki uderzeń, a także sposoby i warunki wykonywania zadań bojowych przez współdziałających i ich zabezpieczenie.

Proces organizacji współdziałania kontynuowany jest niemal w ciągu całej operacji armijnej. W czasie wypracowywania decyzji, dokonywania korekt w planach, planowania działań wojsk armii w kolejnych dniach operacji armijnej zawsze korygowane jest, uzgadniane i ustalone współdziałanie lotnictwa z wojskami lądowymi.

Podstawą merytoryczną organizacji współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w operacjach armijnych zawsze są: wytyczne dowódcy frontu dotyczące współdziałania rodzajów wojsk i sił zbrojnych w operacji frontowej, decyzje dowódcy armii /AFanc/ i dowódcy armii lotniczej i ich ustalenia dokonane w czasie organizacji współdziałania na szczeblu armii i armii lotniczej.

W czasie całego procesu organizacji współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w operacjach armijnych, w każdym z jego etapów w różnym zakresie - ogólnym lub szeregółowym, uzgadniane są i ustalone następujące zagadnienia:

- zamiary /konceptje/ wykorzystania lotnictwa /przydzielonego limitu lotów bojowych/ w operacji zaczepnej /obronnej/ armii - kierunki, zadania, obiekty i terminy skupienia głównego wysiłku lotnictwa;
- podział przydzielonego limitu lotów bojowych lotnictwa i bomb jądrowych według zadań, obiektów i dni operacji;
- zadania taktycznego rozpoznania powietrznego, terminy ich wykonania oraz sposoby przekazywania informacji rozpoznawczej zainteresowanym sztabom;
- zadania, obiekty, terminy i sposoby wykonywania uderzeń przez lotnictwo myśliwsko-bombowe /myśliwsko-szturmowe/i śmigłowce szturmowe;

- zadania, terminy i rejony, a także sposoby wykonywania tych zadań przez lotnictwo myśliwskie w systemie OPL wojsk frontu oraz sposoby i metody współdziałania lotnictwa myśliwskiego z naziemnymi środkami OPL;
- działania lotnictwa na korzyść desantów taktycznych, a w obronie w zakresie zwalczania desantów taktycznych nieprzyjaciela;
- świadczenia wojsk lądowych na korzyść lotnictwa: uchwytanie i odbudowa lotnisk, pokonywanie środków OPL nieprzyjaciela i inne;
- sposoby realizacji współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w czasie prowadzenia operacji armijnych na poszczególnych szczeblach dowodzenia /armia - CDB AL; DZ-GDB; pułk rakiet plot - PNWC/;
- inne zagadnienia wynikające z potrzeb i warunków prowadzenia konkretnej operacji zaczepnej /obronnej/ armii /APano/;
- rozmieszczenie punktów dowodzenia lotnictwem w pasie działań wojsk armii i ich przemieszczenie w czasie prowadzenia operacji armijnych;

Wszystkie te zagadnienia uzgadniane są i ustalane w odniesieniu do potrzeb wojsk lądowych, warunków i najważniejszych okresów operacji armijnych.

W operacji zaczepnej armii /APano/ główną uwagę zwraca się na treść organizacji współdziałania w niżej omówionych okresach operacji.

Uzgadniając współdziałanie na okres ogniowego przygotowania i wsparcia natarcia szczególną uwagę zwraca się na ustalenie sposobów rozpoznania obiektów nieprzyjaciela w interesach zgrupowania uderzeniowego armii oraz ustalenie obiektów uderzeń, wykonawców i stosowane środki rażenia

/zwykle, chemiczne, jądrowe/. Ważne jest także uzgodnienie wspólnych działań lotnictwa i wojsk lądowych podczas ataku i lotniczego wsparcia natarcia w głębi obrony oraz określenie warunków bezpieczeństwa latania własnego lotnictwa w strefach ognia wojsk OPL w czasie wprowadzania do bitwy wojsk armii. Bardzo dokładnie określa się moment rozpoczęcia i zakończenia ogniowego przygotowania ataku. Uściśla się sygnały: rozpoczęcia ogniowego przygotowania, wsparcia ataku, przeniesienia i przerwania ognia oraz bezpieczeństwa lotów lotnictwa w strefach ognia artylerii i wojsk OPL.

W przewidywaniu bitwy spotkaniowej ustala się podział wysiłku na wykonanie rozpoznania prowadzonego w celu zdobycia danych o położeniu, kierunkach i czasie wymarszu głównego zgrupowania nieprzyjaciela, a szczególnie jego związków pancernych oraz pododdziałów i oddziałów raketowych i artyleryjskich.

Uzgadnia się zadania związane: ze zdobyciem przewagi ogniowej nad nieprzyjacielem; wsparciem i osłoną przede wszystkim czołowych oddziałów wojsk lądowych; zabezpieczeniem wysadzenia taktycznych desantów powietrznych; zabezpieczeniem skrzydeł wojsk lądowych rozwijanych do wykonania uderzenia.

Na okres odpierania kontrataków i przeciwwuderzeń przeciwnika określa się zadania związane z rozpoznaniem: środków przeniesienia broni jądrowej i artylerii; składu i rejonów ześrodkowania odwodów nieprzyjaciela, czasu ich wymarszu, marszrut i rubieży rozwinięcia. Uzgadnia się wspólne działania śmigłowców i pododdziałów inżynierskich związanych ze stawianiem pól minowych oraz podział obiektów pomiędzy wojska raketowe, lotnictwo i artylerię.

Na okres wprowadzania do bitwy drugiego rzutu /odwodów/ armii ustala się: osłonę drugiego rzutu /odwodów/ w rejonie ześrodkowania, podczas wyprowadzenia, wejścia do bitwy i prowadzenia działań bojowych; sposoby prowadzenia rozpoznania na korzyść drugiego rzutu /odvodu/; działania wojsk raketowych, lotnictwa i artylerii w okresie wprowadzania drugiego rzutu /odvodu/ do bitwy i w toku natarcia.

Przewidując pościg za nieprzyjacielem ustala się działania rozpoznawcze mające na celu wykrycie początku i kierunku

odejścia głównych sił nieprzyjaciela oraz podchodzenia z głębi jego odwodów. Uzgadnia się wspólne działanie wojsk raketowych, lotnictwa, artylerii i pierwszorzutowych związków taktycznych wojsk lądowych mające na celu: zerwanie planowanego odchodzenia głównego zgrupowania nieprzyjaciela; wzbronienie podejścia jego odwodów; przełamanie z marszu pośrednich rubieży obronnych; wsparcie czołowych oddziałów armii w pościgu za nieprzyjacielem; zabezpieczenie wysadzenia i wsparcie taktycznych desantów powietrznych. Precyzuje się sposoby osłony wojsk armii przez lotnictwo myśliwskie.

Na okres forsowania przeszkód wodnych ustalą się zadania rozpoznania samej przeszkody i podejść do niej, sił obrony, odcinków dogodnych do forsowania i odwodów nieprzyjaciela. Ponadto uzgadnia się działania wojsk raketowych, lotnictwa i artylerii podczas przygotowania i wsparcia forsowania; zagadnienia związane z zabezpieczeniem wysadzenia i wsparciem taktycznych desantów powietrznych, wsparciem powietrzno-lądowych zespołów uderzeniowych i oddziałów wydzielonych.

Na okres zabezpieczania desantowania i wsparcia działań taktycznych desantów powietrznych uzgadnia się: sposoby rozpoznania korytarza przelotu, rejonu desantowania i podejść do tego rejonu; obiekty przeznaczone do niszczenia i obezwładniania przez lotnictwo /wojska raketowe, artylerię i środki OPL nieprzyjaciela/ w korytarzu przelotu i w rejonie desantowania; działania desantu, lotnictwa, wojsk raketowych i artylerii w czasie uchwytowania i utrzymywania obiektów; osłonę śmigłowców transportowych w rejonie załadowania, w czasie lotu na trasie do rejonu desantowania i z powrotem oraz w rejonie desantowania; sposoby współdziałania wojsk OPL z lotnictwem myśliwskim; przedsięwzięcia zapewniające bezpieczeństwo przelotu śmigłowców transportowych i zabezpieczającego lotnictwa przez strefy ognia wojsk OPL i artylerii; sposoby i sygnały wzajemnej identyfikacji i wskazywania celów.

W operacji obronnej armii współdziałanie organizuje się według zadań i prawdopodobnych kierunków natarcia nieprzyjaciela. Szczególnie dokładnie uzgadnia się działania lotnictwa, wojsk raketowych, artylerii, wojsk OPL i związków taktycznych armii

prowadzone w celu zerwania i załamania natarcia nieprzyjaciela oraz działania związane z wykonaniem przeciwuderzenia.

Podczas przygotowywania przedsięwzięć związanych z zerwaniem natarcia nieprzyjaciela szczególną uwagę zwraca się na określenie zadań, obiektów i sił do prowadzenia rozpoznania w celu wykrycia środków napadu jądrowego, odwodów w rejonach ześrodkowania, w marszu i na rubieżach rozwinięcia, a także na uzgodnienie uderzeń wojsk raketowych, lotnictwa i artylerii na przygotowane do natarcia wojska nieprzyjaciela.

Na okres przeciwuderzenia uzgadnia się: sposoby osłony wojsk w czasie wyprowadzenia z rejonów ześrodkowania, rozwijania i wykonywania przeciwuderzenia; obiekty uderzeń wojsk raketowych lotnictwa i artylerii przed rozpoczęciem przeciwuderzenia; sposoby wsparcia wykonujących przeciwuderzenie związków taktycznych oraz prowadzenie rozpoznania na korzyść wojsk biorących udział w przeciwuderzeniu.

Na okres walki z desantami powietrznymi nieprzyjaciela uzgadnia się: wykonanie uderzeń przez wojska raketowe, lotnictwo i artylerię w celu niszczenia śmigłowców transportowych i wojsk desantu przed i w czasie załadunku oraz wyładunku w rejonie desantowania; niszczenie przez wojska OPL i lotnictwo śmigłowców transportowych i samolotów na trasie lotu do rejonu desantowania i z powrotem; wspólne działania oddziałów wojsk zmechanizowanych /pancernych/, lotnictwa i artylerii podczas likwidacji desantów po ich lądowaniu.

Na okres przewidywanego odwrotu uzgadnia się: prowadzenie rozpoznania w celu wykrycia środków napadu jądrowego i najważniejszych zgrupowań uderzeniowych nieprzyjaciela, szczególnie pancernych; wykonywanie uderzeń przez wojska raketowe, lotnictwo i artylerię na korzyść wycofujących się związków taktycznych, z uwzględnieniem warunków bezpieczeństwa; wykonywanie uderzeń środkami jądrowymi, burzącymi i zapalającymi w celu utworzenia stref pożarów i zatopień na kierunkach działań głównych, zgrupowań nieprzyjaciela; osłonę przez wojska OPL i lotnictwo myśliwskie głównych sił armii w czasie ich rozwijania i walki na dogodnych rubieżach i w trakcie wycofywania; sposoby zwalczania desantów powietrznych nieprzyjaciela.

W każdej sytuacji zasadnicze znaczenie posiada dokładne współdziałanie wojsk lądowych i lotnictwa w zakresie rozpoznania i zwalczania środków przenoszenia broni jądrowej, a w warunkach stosowania broni jądrowej - także w zakresie wszechstronnego zabezpieczenia wykonania własnych rakietowych i lotniczych uderzeń jądrowych.

Zdecydowaną większość wymienionych wyżej zagadnień uzgadnia i ustala, w czasie organizacji współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi, skład bojowy CDB AL, stale przebywający przy SD armii /APano/. Część zagadnień, dotyczących szczegółów wykonawczych współdziałania, uzgadniają i ustalają, zgodnie ze wskazówkami szefa CDB AL, podległe mu punkty dowodzenia lotnictwem w pasie działań wojsk armii /GDB i PNWC/.

CDB AL i podległe mu punkty dowodzenia lotnictwem rozmieszczone w terenie:

- CDB AL - przy SD armii /APano/;
- GDB - przy SD związków taktycznych pierwszego rzutu armii /DZ, DPano/;
- PNWC - przy SD pułków rakiet plot armii;
- PRN - na kierunkach przelotów /bram przelotów/ własnego lotnictwa;

tworzą system dowodzenia lotnictwem w pasie działań wojsk armii/APano/. System ten jednocześnie zapewnia ciągłą realizację współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi na szczeblu armii /APano/, dywizji i pułku rakiet plot.

Rozmieszczenie punktów dowodzenia lotnictwem w pasie działań wojsk armii - załącznik 5.

Przeznaczenie każdego z tych punktów dowodzenia lotnictwem w operacjach armijnych przedstawione zostało wyżej.

W czasie prowadzenia operacji armijnych szef CDB AL przekazuje na SD armii lotniczej sprecozowane przez dowódcę armii /APano/ zadania dla lotnictwa /w ramach przydzielonego limitu lotów bojowych/, terminy ich realizacji, obiekty działań, wykorzystanie bomb jądrowych i inne informacje związane z działaniami bojowymi lotnictwa w pasie działań wojsk danej armii.

Szef CDB AL, za zgodą dowódcy armii lotniczej, sprecozowane przez dowódcę armii zadania dla lotnictwa może przekazać bezpośrednio na SD dywizji lotniczej, przewidzianej do wykonania danego zadania bojowego, meldując jednocześnie o tym na SD armii lotniczej.

W imieniu dowódcy armii może wywoływać lotnictwo na pole walki, precyzować obiekty i terminy wykonywania uderzeń i prowadzenia rozpoznania.

Obowiązany jest nieprzerwanie kierować działalnością podległych mu GDB, PNWC i PRN, przekazywać im informacje o działaniach lotnictwa, wskazywać grupy samolotów do naprowadzania na cele powietrzne i naziemne.

Szef CDB AL może dowodzić samolotami w powietrzu wykonującymi zadania bojowe w strefie odpowiedzialności danego CDB AL - wskazywać im obiekty działań, uprzedzać o działaniach nieprzyjaciela, informować o sytuacji i udzielać im wszechstronnej pomocy itp.

Szef CDB AL ma obowiązek systematycznego meldowania dowódcy armii lotniczej /SD AL/ o sytuacji bojowej i położeniu wojsk lądowych, zadaniach wykonywanych przez wojska armii, o wykonywanych i przewidywanych działaniach lotnictwa, o rezultatach działań bojowych lotnictwa, a także o sytuacji atmosferycznej, skażeniach promieniotwórczych i chemicznych, i innych.

Niektóre z tych informacji szef CDB AL może przekazywać bezpośrednio do związków taktycznych i oddziałów lotnictwa wykonujących zadania bojowe na korzyść armii /APanc/.

Szef CDB AL musi nieprzerwanie śledzić i oceniać działania lotnictwa na korzyść armii i być w gotowości do przedstawiania dowódcy armii /APanc/ bieżących propozycji wykorzystywania lotnictwa, wprowadzenia korekt w planach użycia lotnictwa oraz - w każdym dniu - przedstawienia propozycji użycia lotnictwa /w ramach przydzielonego limitu/ w następnym dniu operacji.

W czasie prowadzenia operacji zaczepnej /obronnej/ armii zespół planowania i współdziałania CDB AL, współpracując bezpośrednio z oddziałem operacyjnym, oddziałem rozpoznania, szefostwem wojsk rakietowych i artylerii armii, a w miarę potrzeb także z innymi oddziałami i szefostwami, czuwa nad bieżącym

wykonaniem zadań przez lotnictwo na korzyść armii, a także nad realizacją współdziałania lotnictwa myśliwsko-bombowego /myśliwsko-szturmowego/, lotnictwa rozpoznawczego oraz śmigłowców /szturmowych i transportowych/ z wojskami armii.

Przygotowuje dla szefa CDB AL bieżące oceny działań bojowych lotnictwa na korzyść armii /APano/ w ramach przydzielonego limitu lotów bojowych, ocenę realizacji współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi oraz propozycje wykorzystywania lotnictwa w następnych dniach operacji.

Dokonuje korekt w planie użycia lotnictwa w operacji zaczepnej /obronnej/ armii /APano/ i na każdy dzień opracowuje planową tabelę lotów, a także opracowuje problematykę lotniczą w dokumentach operacyjnych sztabu armii.

Wyselekcjonowaną treść tych dokumentów oraz bieżące informacje i zapotrzebowania przekazuje na SD armii lotniczej, do podległych GDB, PNWC, PRN, a także do związków taktycznych lotnictwa, wykonujących zadania na korzyść danej armii.

Dogłąda terminowego wykonywania przez wojska lądowe świadczeń na korzyść lotnictwa.

Planuje przemieszczenie CDB AL oraz podległych punktów dowodzenia lotnictwem i inne przedsięwzięcia związane z funkcyjowaniem i zabezpieczeniem pracy CDB AL.

Praktyka ćwiczeń wskazuje, że zespół planowania i współdziałania spełnia funkcje komórki operacyjno-organizacyjnej CDB AL.

Zespół dowodzenia bojowego CDB AL zajmuje się przede wszystkim realizacją współdziałania lotnictwa myśliwskiego, działającego w strefie odpowiedzialności CDB AL, z wojskami OPL armii oraz zapewnieniem bezpieczeństwa latania własnym samolotom w strefach ognia naziemnych środków OPL.

Wykonywanie tych funkcji sprzyja rozmieszczeniu tego zespołu przy stanowisku dowodzenia szefa OPL armii.

Zespół dowodzenia bojowego czuwa nad wykorzystaniem i pracą PNWC, jest organizatorem ruchu lotniczego w strefie odpowiedzialności CDB AL poprzez GDB i PNWC informuje szefów wojsk OPL i dowódców oddziałów wojsk OPL o przelotach własnego lotnictwa. Wykonuje także szereg innych czynności wynikających z współpracy z szefostwem wojsk OPL armii, między innymi

koordynuje działania lotnictwa myśliwskiego w strefie odpowiedzialności CDB AL oraz systematycznie wnosi swój wkład w korygowaniu i uzupełnianiu planu obrony przeciwlotniczej armii.

Grupy Dowodzenia Bojowego /GDB/, rozmieszczone przy SD pierwszorzutowych związków taktycznych /DZ, DPanc/, na polecenie CDB AL, przyjmują dowodzenie z ziemi załogami samolotów i śmigłowców wykonujących uderzenia bezpośrednio przed przednim skrajem własnych wojsk. Wzrokowo naprowadzają je na cele naziemne i przecelowują na inne obiekty. Ułatwiają wzajemne rozpoznanie lotnictwa i własnych wojsk lądowych. Informują o przednim skraju oraz sytuacji w powietrzu i na ziemi w rejonie działań. Na bieżąco proponują dowódcom dywizji wykorzystanie lotnictwa i śmigłowców działających bezpośrednio na korzyść danych związków taktycznych.

Punkty Naprowadzania i Wskazywania Celów /PNWC/, rozmieszczone przy SD pułków rakiet plot, na polecenie z CDB AL przejmują dowodzenie grupami samolotów w powietrzu i naprowadzają je na cele powietrzne i częściowo także na cele naziemne. Informują samoloty w powietrzu o przelocie linii styczności bojowej, pomagają w pokonywaniu środków OPL nieprzyjaciela, utrzymaniu orientacji wzrokowej i powrocie na własne lotnisko. Nieprzerwanie współpracują z dowództwem pułku rakiet plot i realizują współdziałanie ogniowe pomiędzy lotnictwem myśliwskim a środkami plot tego pułku.

Punkt Radionawigacyjny /PRN/ rozmieszczony na kierunku przelotów /bramie przelotów/ własnego lotnictwa, udziela załogom samolotów znajdujących się w powietrzu niezbędnej pomocy w zakresie nawigacji.

W sumie przedstawiony system dowodzenia lotnictwem, jego struktura organizacyjna i funkcjonalna, zapewnia soentralizowane dowodzenie lotnictwem działającym w pasie działań wojsk armii w operacjach armijnych oraz współdziałanie lotnictwa z wojskami lądowymi.

Na marginesie należy podkreślić, że CDB AL i podległe mu punkty dowodzenia pomagają także dowództwu i sztabowi armii w dowodzeniu pułkiem lotnictwa wojsk lądowych /plwl/,

operacyjnie podporządkowanym dowódcy armii.

Zmiana dyslokacji CDB AL, GDB i PNWC odbywa się równocześnie ze zmianą dyslokacji odpowiednich punktów dowodzenia wojsk lądowych. PRN zmienia dyslokacje samodzielnie, na polecenie z CDB AL.

III. WŁAŚCIWOŚCI DZIAŁAŃ BOJOWYCH LOTNICTWA W OPERACJACH ARMIJ- NYCH.

Lotnictwo może prowadzić działania bojowe zarówno w operacjach zaczepnych armii jak i obronnych, a także w operacjach zaczepnych armii pancernej /APano/. Każda z tych operacji prowadzona jest w innych warunkach i każda z nich charakteryzuje się odrębnymi właściwościami. Właściwości i warunki prowadzenia tych operacji jednocześnie kształtują właściwości działań bojowych lotnictwa w każdej z tych operacji armijnych.

1. Działania bojowe lotnictwa w operacji zaczepnej armii.

Na przebieg działań bojowych lotnictwa w operacji zaczepnej armii zasadniczy wpływ wywierają warunki prowadzenia operacji.

W warunkach nieposowania broni jądrowej, działania bojowe lotnictwa na korzyść armii mogą rozpocząć się od lotniczego przygotowania natarcia. W wypadku przełamania przez wojska armii zawozasu przygotowanej rubieży obrony nieprzyjaciela lub gdy trwa jeszcze operacja powietrzna, lotnicze przygotowanie natarcia może być wykonywane według planu frontu.

W innych wypadkach lotnicze przygotowanie natarcia wykonuje się według planów dowódców armii, wykorzystując przydzielony im limit lotów bojowych lotnictwa.

W czasie lotniczego przygotowania natarcia lotnictwo myśliwsko-bombowe /myśliwsko-szturmowe/ i śmigłowe wsparcia ogniowego skupiają wysiłki na zwalczaniu: raketowych środków napadu jądrowego, artylerii na stanowiskach ogniowych, odwodów taktycznych, stanowisk dowodzenia śmigłowców nieprzyjaciela na lądowiskach i w powietrzu oraz innych obiektów.

W czasie lotniczego przygotowania natarcia lotnictwo działa na zawozasu zaplanowane obiekty, wykonując uderzenia jednoczesne. Lotnictwo może wykonywać te uderzenia przed, na początku lub pod koniec artyleryjskiego przygotowania ataku.

W czasie II wojny światowej także w różnych terminach wykonywano lotnicze przygotowanie ataku. Na przykład lotnictwo 1 Frontu Ukraińskiego w operacji lwowsko-sandomierskiej, w ramach

lotniczego przygotowania natarcia, wykonało 252 samolotami bombowymi zmasowane uderzenie na wojska faszystowskie na 40 minut przed rozpoczęciem ataku przez wojska lądowe.

Z kolei lotnictwo Frontu Stepowego w operacji białorusko-oharkowskiej, w ramach lotniczego przygotowania natarcia, wykonało dwa uderzenia ześrodkowane: pierwsze - siłami 50 bombowców Pe-2 na węzły oporu i skupiska wojsk 1,5 godziny przed atakiem wojsk lądowych i drugie - siłami 100 bombowców bezpośrednio przed atakiem x/.

W czasie ćwiczeń prowadzonych w ostatnich latach lotnicze przygotowanie natarcia wykonywano najczęściej w początkowym okresie artyleryjskiego przygotowania ataku.

W warunkach stosowania broni jądrowej, wejście armii pierwszego rzutu frontu do bitwy poprzedzone zostanie pierwszym uderzeniem jądrowym frontu. Rezultaty tego uderzenia wpłyną na prowadzenie działań bojowych zarówno przez wojska lądowe jak i przez lotnictwo.

Wojska armii, wykorzystując skutki pierwszego uderzenia jądrowego, będą dążyć do całkowitego rozbitcia ocalałych zgrupowań wojsk lądowych nieprzyjaciela, w tym przede wszystkim pododdziałów raketowych środków przenoszenia broni jądrowej, oraz do możliwie najgłębszego włamania się /na określonych kierunkach/ w głąb terytorium nieprzyjaciela.

Działania wojsk armii będą charakteryzowały się zaciętymi walkami i gwałtownymi zmianami sytuacji.

W takiej sytuacji lotnictwo, po uzyskaniu informacji z rozpoznania powietrznego, zwaloczać będzie przede wszystkim te obiekty, których zniszczenie lub obezwładnienie wpłynie najbardziej na przebieg walki i w konsekwencji na przebieg operacji. Pododdziały i oddziały lotnictwa postawione zadania wykonywać będą najczęściej sposobem "na wezwanie z pola walki", stosując środki jądrowe i konwencjonalne.

W warunkach kiedy nieprzyjaciel zdoła wykonać jądrowe uderzenie uprzedzające lub odwetowe, może ukształtować się znacznie

x/ Operatiwnoje Iskusstwo Sowjetskich WWS w Wielikoj Otieczestwiennej Wojnie, Wojennoje Izdatielstwo MO SSSR, Moskwa 1976, ss 134-135.

trudniejsza sytuacja, która podyktuje inne wykorzystanie ogólnego lotnictwa.

Z chwilą rozpoczęcia ataku przez wojska lądowe rozpoczyna się okres wsparcia lotniczego wojska armii. Lotnictwo wspiera wojska lądowe w okresie całej operacji zaczepnej armii, tak w warunkach stosowania, jak i niestosowania broni jądrowej. W czasie wykonywania zadania bliższego największe zagrożenie dla wojsk armii stwarzają raketowe środki przenoszenia broni jądrowej oraz odwoły dywizyjne, korpuśne i armijne nieprzyjaciela. Zniszczenie lub obezwładnienie tych obiektów, w ciągu pierwszych dwóch-trzech dni operacji, warunkuje uzyskanie powodzenia. Dlatego też w tym czasie lotnictwo, w ramach wsparcia lotniczego wojsk armii, powinno skupić swoje wysiłki na niszczeniu wyrzutni "Honest John", "Lance" i "Sergeant" na stanowiskach startowych, w rejonach wyczekiwania i w marszu, a także na radiotechnicznych środkach kierowania raketami oraz artylerii atomowej. Natomiast obiektami lotniczych uderzeń jądrowych najczęściej będą pododdziały raket taktycznych i operacyjno-taktycznych.

W celu skrócenia czasu od wykrycia do zwalczania tych obiektów stosuje się przede wszystkim działania "na wezwanie z pola walki" samolotów dyżurujących na lotnisku, a w niektórych wypadkach nawet z dyżurowania w powietrzu. Celowe jest także prowadzenie samodzielnego poszukiwania i niszczenia tych obiektów przez pojedyncze samoloty i grupy w rejonach lub pasach poszukiwania, ustalanych na szczeblu armii.

Do niszczenia /obezwładniania/ środków przenoszenia broni jądrowej lotnictwo może wykorzystywać bomby jądrowe, kierowane i niekierowane pociski raketowe "powietrze-ziemia", bomby z ładunkami konwencjonalnymi, działka i środki zapalające. Dzięki różnorodnym środkom rażenia, precyzyjnym urządzeniom celowniczym oraz zdolnościom załóg do samodzielnego wykrywania i zwalczania obiektów punktowych, lotnictwo jest nadal najskuteczniejszym środkiem walki z bronią jądrową nieprzyjaciela.

W okresie wsparcia lotniczego wojsk armii lotnictwo zwalcza także odwoły taktyczne i bliższe odwoły operacyjne nieprzyjaciela. Sposoby i rezultaty jego działań w znacznym

stopniu zależą od ustalenia przez lotnictwo rozpoznawcze położenia i kierunków ruchu odwodów nieprzyjaciela. Odwody mogą znajdować się w rejonach ześrodkowania, w marszu, na rubieżach rozwinięcia, lub wykonywać kontrataki i przeciwuderzenia. Najlepsze rezultaty w walce z odwodami lotnictwo osiąga przed ich wejściem do walki.

W warunkach stosowania broni jądrowej lotnictwu z reguły stawia się zadania rozbięcia lub zniszczenia odwodów.

W warunkach niestosowania broni jądrowej najczęściej dąży się do tego, aby lotnictwo obezwładniało, zatrzymywało, dezorganizowało, nękało lub osłabiało odwody nieprzyjaciela.

W okresie pierwszych dwóch dni operacji zaczepnej armii lotnictwo powinno zwalczać przede wszystkim odwody taktyczne /dywizyjne i korpuśne/.

W kolejnych dniach operacji lotnictwo powinno zwalczać bliższe /armijne/ odwody nieprzyjaciela. Sposoby działań lotnictwa w walce z odwodami zależą od rozmieszczenia odwodów. Jeśli odwody znajdują się w rejonach ześrodkowania, to klasycznym sposobem działań lotnictwa będą uderzenia jednoczesne, zawczasu zaplanowane. Odwody w marszu lotnictwo będzie zwalczać stosując uderzenia jednoczesne lub kolejne, zawczasu zaplanowane, lub uderzenia na wezwanie z pola walki. Rezultaty zwalczania odwodów przez lotnictwo zależą w znacznym stopniu od wybranego miejsca uderzenia - najlepsze osiąga się, gdy czoła kolumn znajdują się w wąskich przejściach /cieśniny, bagna/, na mostach, przeprawach itp. Uderzenia lotnictwa na kolumny w tych miejscach doprowadzają bowiem do skupiania wojsk w ograniczonym rejonie, co znacznie zwiększa skuteczność działań lotnictwa zwykłymi, a tym bardziej jądrowymi i specjalnymi środkami rażenia.

W każdej sytuacji, w walce z odwodami do najważniejszych obiektów działań lotnictwa zalicza się ich raketowe środki przenoszenia broni jądrowej oraz bataliony czołgów.

W okresie wykonywania przez wojska armii zadania dalszego, lotnictwo skupia swój główny wysiłek na niszczeniu nowo wykrytych środków napadu jądrowego i zwalczaniu podciąganych z głębi odwodów. Sposoby działań lotnictwa w swej istocie są

takie same, jak w okresie wykonywania przez wojska armii zadania bliższego.

W trakcie operacji zaczepnej armii coraz częściej wykorzystywane będą taktyczne desanty powietrzne. W ramach zabezpieczenia wysadzenia desantu taktycznego, lotnictwo myśliwsko-bombowe wspólnie z wojskami raketowymi i artylerią niszczy i obezwładnia w korytarzu przelotu śmigłowców transportowych i w rejonie desantowania przede wszystkim rakietowe środki przeciwlotnicze i artylerię przeciwlotniczą oraz punkty dowodzenia. Lotnictwo myśliwskie osłania śmigłowce transportowe w rejonie załadowania, na trasie lotu do rejonu desantowania i z powrotem oraz w rejonie desantowania. Wykonując te zadania lotnictwo myśliwsko-bombowe stosuje przede wszystkim uderzenia "jednoczesne na zawczasu zaplanowane obiekty", a lotnictwo myśliwskie "dyżurowanie w powietrzu" oraz samodzielne poszukiwanie i niszczenie w nakazanych strefach. W okresie lotniczego wsparcia desantu po jego wylądowaniu lotnictwo myśliwsko-bombowe stosuje przede wszystkim działania "na wezwanie z pola walki"/z rejonu desantowania/ oraz samodzielne poszukiwanie i zwalczanie obiektów w nakazanym rejonie.

Sztaby armii i podległych jej związków taktycznych są zainteresowane w sprawnym uzyskiwaniu danych z rozpoznania powietrznego. Rozpoznanie to jest prowadzone zgodnie z planem rozpoznania armii, planem rozpoznania frontu, a jego wyniki są przekazywane bezpośrednio z rejonu rozpoznania oraz po wylądowaniu załóg. Informacje rozpoznawcze przekazywane przez radio z rejonu rozpoznania odbierają bezpośrednio zainteresowane punkty dowodzenia wojsk lądowych i lotnictwa. Informacje meldowane przez załogi po wylądowaniu przekazywane są zainteresowanym sztabom armii za pośrednictwem CDB AL. Ponadto, CDB AL przekazuje informacje rozpoznawcze zdobywane przez załogi innych rodzajów lotnictwa w czasie wykonywania zadań bojowych. Dywizje wojsk lądowych uzyskują także dane z rozpoznania powietrznego prowadzonego przez eskadry rozpoznawczo-łącznikowe pułku lotnictwa wojsk lądowych.

2. Działania bojowe lotnictwa w operacji obronnej armii.

Warunki przejścia wojsk armii do obrony wywierają istotny wpływ na działania lotnictwa na korzyść danej armii. Przejście armii do obrony może być bowiem zawczasu zaplanowane lub też wymuszone rozwojem sytuacji w trakcie operacji zaczepnej frontu.

W pierwszym wypadku armia otrzyma mniejszy limit lotów bojowych i mniejszą ilość bomb jądrowych, niż w operacji zaczepnej. W niektórych sytuacjach armia na operację obronną może w ogóle nie otrzymać przydziału bomb jądrowych.

W drugim wypadku, po przejściu armii do obrony /w trakcie prowadzonej operacji zaczepnej/, posiadany przez nią limit lotów bojowych lotnictwa może zostać zmniejszony, z zasady zmniejszona zostanie także ilość bomb jądrowych oddanych do dyspozycji armii, skorygowany zostanie także plan użycia lotnictwa na dalszą fazę operacji armijnej.

W operacji obronnej armii /zawczasu zaplanowanej/ lotnictwo będzie zwalczać wojska nieprzyjaciela w trakcie ich podciągania z głębi i rozwijania w zgrupowania uderzeniowe do natarcia; wspierać własne wojska w czasie odpierania uderzeń nieprzyjaciela i wykonywania przeciwuderzenia armijnego; prowadzić rozpoznanie powietrzne oraz zwalczać desanty taktyczne.

Wielkość przydzielonego armii, na operację obronną, limitu lotów bojowych lotnictwa najczęściej zmusi dowódcę armii do skupienia głównego wysiłku lotnictwa na wsparciu wojsk armii w czasie odpierania ataków nieprzyjaciela i wykonania przeciwuderzenia armijnego. Natomiast zwalczanie przez lotnictwo podciąganych i rozwijanych do natarcia wojsk nieprzyjaciela może być prowadzone tylko ograniczonymi siłami /z limitu lotów bojowych armii/ i praktycznie sprowadzać się będzie do ich nękania w czasie marszu i utrudniania im wejścia do walki.

Działania lotnictwa w czasie kontrprzygotowania prowadzone są według planu frontu i nie obciążają armijnych limitów lotów bojowych lotnictwa.

Lotnicze wsparcie broniących się wojsk, walka z desantami powietrznymi i prowadzenie taktycznego rozpoznania powietrznego to zadania, które lotnictwo powinno realizować /z limitu

lotów bojowych armii/ niezależnie od tego czy wojska armii przeszły do obrony planowo, czy też w sposób wymuszony.

Realizując wsparcie lotnicze wojsk armii w operacji obronnej szczególną uwagę należy zwrócić na wybór obiektów działań. W związku z ograniczonymi limitami lotów bojowych i posiadaniem niewielkiej ilości bomb jądrowych konieczne jest wyznaczenie dla lotnictwa tylko tych obiektów, które nie mogą być skutecznie zwalczane przez inne środki i są najniebezpieczniejsze dla broniących się wojsk armii. Do tych obiektów zalicza się: rakietywe środki przenoszenia broni jądrowej, artylerię atomową na stanowiskach ogniowych oraz włamujące się w głąb obrony lub podciągane w rejon włamania bataliony ozołgów.

Jednym z ważnych etapów operacji obronnej armii jest przeciwuderzenie armijne. Przed rozpoczęciem przeciwwuderzenia, według planu frontu, lotnictwo, wojska rakietywe i artyleria mogą wykonać zmasowane uderzenia na główne zgrupowanie wojsk nieprzyjaciela, które dokonało włamania w głąb obrony armii. Według planu dowódcy armii i z armijnego limitu lotów bojowych, lotnictwo będzie wspierało wojska armii wykonujące przeciwwuderzenie. Zwalczając taktyczne desanty powietrzne nieprzyjaciela, lotnictwo będzie wykonywało uderzenia na śmigłowce i wojska desantu w rejonie załadowania i wylądowania oraz będzie zwalczało śmigłowce transportowe w locie na trasie do rejonu desantowania i z powrotem.

Działania bojowe lotnictwa w operacjach obronnych nie są łatwe. Inicjatywa należy do przeciwnika i on narzuca warunki i warianty działań.

Związki i oddziały lotnictwa wykonujące zadania w operacji obronnej z reguły będą dysponować niewielką ilością czasu na przygotowanie do działań bojowych. Dla pododdziałów lotniczych startujących na wezwanie z pola walki zadania będą najczęściej stawiane /precyzowane/ przez CDB AL lub GDB dopiero w powietrzu. Znacznie częściej, niż w operacji zaczepnej, pododdziały lotnicze będą precelowywane w powietrzu. Częściej też będzie przenoszony wysiłek lotnictwa z jednego na drugi kierunek - gdzie wytworzy się szczególnie niedogodna sytuacja dla broniących się wojsk armii. Niewielki limit lotów bojowych i bomb ją-

drowych oraz złożona sytuacja wymagają też, by wysiłki lotnictwa w operacji obronnej armii w sposób szczególny koncentrować na wykonaniu podstawowych zadań, w rozstrzygających okresach operacji.

3. Działania bojowe lotnictwa w operacji zaczepnej armii pancernej /APanc/.

W operacji zaczepnej armii pancernej tempo działań wojsk jest znacznie większe, niż w operacji zaczepnej armii ogólnowojskowej. Występuje w niej zjawisko odrywania się wojsk pancernych od pozostałych sił frontu. W rezultacie kształtują się nowe, znacznie trudniejsze, warunki działań bojowych lotnictwa na korzyść armii pancernej.

W operacji zaczepnej armii pancernej lotnictwo, w znacznie szerszym zakresie niż w operacji zaczepnej armii ogólnowojskowej, może wykonywać szereg zadań specyficznych, między innymi: oświetlanie terenu na korzyść nacierających w nocy wojsk pancernych, transport powietrznych środków materiałowych i amunicji i innych. Wzrasta także intensywność i głębokość działań lotnictwa. Znacznie większy wpływ na przebieg operacji zaczepnej armii pancernej będą wywierać działania bojowe lotnictwa wykonywane według planu frontu. Armia pancerna bowiem z reguły naciera na głównym kierunku uderzenia frontu, gdzie, jak wiadomo, skupia swój główny wysiłek armia lotnicza. W drugim - trzecim dniu operacji, w sytuacji kiedy wojska armii pancernej będą się odrywać od wojsk armii ogólnowojskowych, do ich osłony z zasady skierowana będzie jedna dywizja lotnictwa myśliwskiego. W najtrudniejszych okresach siły tej dywizji mogą być wzmocnione siłami z pozostałych dywizji lotnictwa myśliwskiego osłaniających wojska frontu.

W warunkach, kiedy ozołowe oddziały armii pancernej oddalą się od lotnisk bazowania lotnictwa myśliwskiego na odległość 200-250 km, ich osłona będzie utrudniona, a ciągle dyżurowanie w powietrzu lotnictwa myśliwskiego będzie można zapewnić siłami nie większymi jak jeden-dwa klucze.

Wsparcie lotnicze armii pancernej także posiada szereg cech specyficznych. Armia pancerna otrzymuje znacznie większy

limit lotów bojowych na wsparcie lotnicze niż armia ogólnowojskowa. Sił tych jednak z zasady armii pancernej nie wystarcza i na jej korzyść, według planu frontu, może działać lotnictwo bombowe a nawet lotnictwo bombowe dalekiego zasięgu.

Lotnictwo wspierając armię pancerną w operacji zaczepnej, znacznie częściej zwalcza głębiej położone obiekty, w tym i odwody nieprzyjaciela. Na przykład, już od drugiego dnia operacji armii pancernej powinno być gotowe do zwalczania odwodów armijnych. Natomiast w trzecim-czwartym dniu operacji może wziąć udział w zwalczaniu odwodów grupy armii, przygotowujących się do wykonania przeciwuderzenia.

W okresie wykonywania zadania dalszego wojska APanc mogą jeszcze zwiększyć tempo natarcia. W związku z tym potrzebne będzie utrzymywanie większych sił lotnictwa w dyżurowaniu na lotniskach, w gotowości do działań na wezwanie z pola walki.

Uwzględniając realne możliwości różnych rodzajów lotnictwa w zakresie głębokości bojowego oddziaływania, w tym okresie operacji konieczne jest wykorzystywanie do wsparcia armii pancernej samolotów dysponujących największym taktycznym promieniem działania.

W operacji zaczepnej APanc działania bojowe lotnictwa z reguły prowadzone są w warunkach silniejszego oddziaływania środków OPL nieprzyjaciela niż w operacjach zaczepnych AO. Natarcie bowiem APanc jest rozwijane na najważniejszych kierunkach, gdzie zwykle jest najlepiej zorganizowana OPL nieprzyjaciela, sukcesywnie wzmacniana środkami OPL znajdującymi się na wyposażeniu wprowadzanych do bitwy odwodów. Pociąga to za sobą konieczność wydzielenia sił lotnictwa do zwalczania środków OPL w ramach przydzielonego armii pancernej limitu lotów bojowych. Konieczne jest także szersze angażowanie sił armii pancernej do walki ze środkami OPL nieprzyjaciela. Znaczne tempo natarcia i duża płynność sytuacji na kierunku działań armii pancernej wskazują na konieczność ciągłego i precyzyjnego oznaczania przedniego skraju przez nacierające wojska.

Do podstawowych obiektów działań lotnictwa wspierającego armię pancerną zalicza się: nowo odkryte środki przenoszenia broni jądrowej, bataliony czołgów, artylerię i środki przeciw-

pancerne nieprzyjaciela.

W trakcie operacji, w warunkach kiedy wojska APanc znacznie oderwą się od pozostałych sił frontu, może wytworzyć się sytuacja, w której zaistnieje konieczność dowozu środków materiałowych i amunicji drogą powietrzną. Dowóz tych środków zabezpieczają pułki lotnictwa transportowego i śmigłowców transportowych armii lotniczej.

Do wykonywania tego zadania mogą być zaangażowane związki taktyczne /oddziały/ lotnictwa transportowego znajdujące się w dyspozycji Naczelnego Dowództwa.

W tym wypadku, dowódca frontu otrzyma przydział limitu lotów lotnictwa transportowego, a dowóz środków materiałowych będzie dokonywany zgodnie z planem frontu. Takie działania były przeprowadzane w okresie drugiej wojny światowej.

Oprócz wykonywania powyższych zadań, lotnictwo w operacji zaczepnej armii pancerniej będzie zabezpieczało wysadzanie taktycznych desantów powietrznych oraz prowadziło rozpoznanie powietrzne. Zabezpieczenie wysadzenia taktycznych desantów powietrznych wykonywane jest podobnie, jak w operacjach armii ogólnowojskowych. Natomiast specyfika prowadzenia taktycznego rozpoznania powietrznego na korzyść APanc polega na zwiększonej głębokości rozpoznania, większej intensywności rozpoznania sytuacji na skrzydłach armii pancerniej oraz szerszym wykonywaniu zadań rozpoznania terenu i dróg/marszrut/ w interesach wojsk pancernych. Armia pancerna będzie także wykorzystywać w szerszym zakresie dane z rozpoznania powietrznego prowadzonego według planu frontu.

Możliwości działań bojowych lotnictwa na korzyść wojsk lądowych są uzależnione między innymi od warunków bazowania. W związku z tym, aby zapewnić sobie ciągle wsparcie i osłonę ze strony lotnictwa, szczególnie wojska armii pancerniej powinny uchwytywać lotniska nieprzyjaciela w stanie eksploatacyjnym oraz udzielać pomocy w remontach, obronie i w rozminowywaniu lotnisk. Z kolei lotnictwo, działając na korzyść czołowych oddziałów armii pancerniej, powinno wykorzystywać lotniska wysunięte /podskokowe/ w celu zwiększenia głębokości bojowego oddziaływania na wojska nieprzyjaciela.

Z A K O Ń C Z E N I E

=====

W niniejszym skrypcie przedstawione zostały najważniejsze zagadnienia dotyczące działań bojowych lotnictwa w operacjach armijnych.

Wymienione i omówione zostały zadania lotnictwa w operacjach armijnych wykonywane w ramach przydzielonego armiom limitu lotów bojowych. Szczególną uwagę zwrócono na prezentację treści, warunków i sposobów wykonania podstawowego zadania lotnictwa, jakim jest wsparcie lotnicze wojsk armii zarówno w operacjach zaczepnych, jak i obronnych.

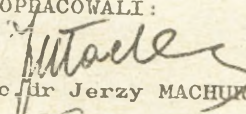
W miarę szczegółowo omówiony został proces planowania działań bojowych lotnictwa w operacjach armijnych, z wyraźnym wyeksponowaniem organizacji i treści pracy składu bojowego CDB AL. Wiele uwagi poświęcono zagadnieniom: współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi oraz dowodzenia lotnictwem wykonującym zadania w pasie działań wojsk armii.

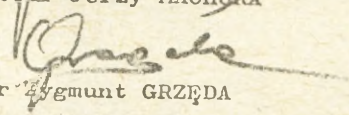
Przedstawione zostały także, w formie ogólnej, właściwości działań bojowych lotnictwa w operacji zaczepnej i obronnej armii ogólnowojskowej oraz operacji zaczepnej armii pancernej.

W sumie, prezentowane opracowanie ma stanowić pozycję wyjściową do szczegółowego studiowania problematyki działań bojowych lotnictwa w operacjach armijnych zawartej w podręcznikach i skryptach dotyczących działań bojowych poszczególnych rodzajów lotnictwa oraz w instrukcjach dotyczących organizacji współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi i pracy CDB AL.

Załączniki 5 na 5 arkuszach.

OPRACOWALI:

płk doc. inż. Jerzy MACHURA

płk dr. Władysław GRZĘDA

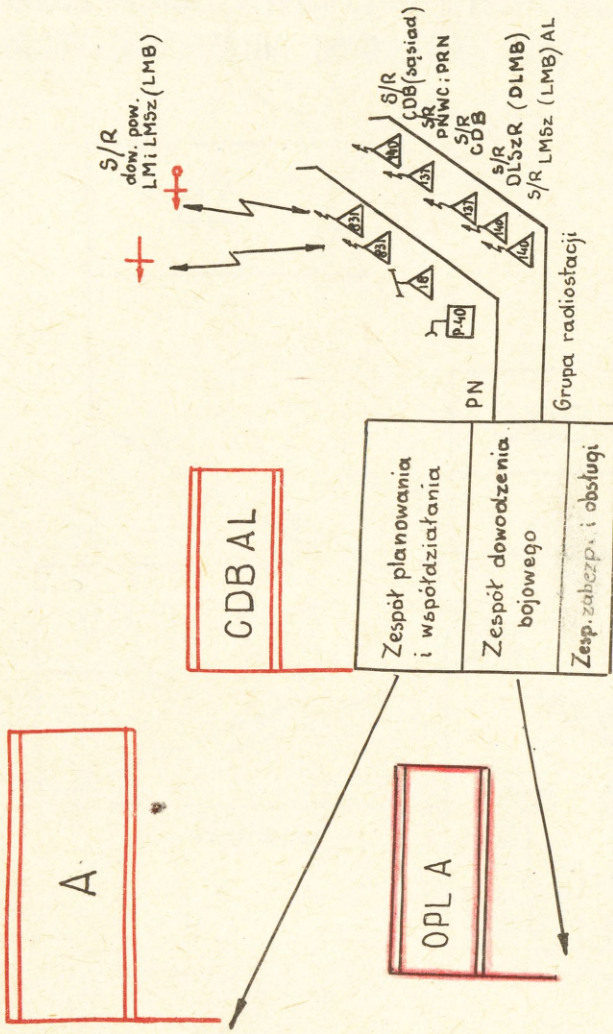
Wydrukowano w 120 egz.

Egz. nr 1-120 Bibl. Nauk. OZS

Wyk.: płk MACHURA

Druk ASG WP nr pf-053/pf-3140/WW

SKŁAD BOJOWY, WYPOSAŻENIE I RÓZMIESZCZENIE CENTRUM DOWODZENIA BOJOWEGO AL (CDB AL)

SKŁAD BOJOWY

Zespół planowania i współdziałania	Zespół dowodzenia, bojowego	Zespół zabezpiecz. i obsługi
Szef CDB AL	1 Szef ZDB	1 Kompania łączności
Oficer współdziałania	2 Oficer dowodzenia	2 Obsługa
Oficer rozpoznania	2 Navigator naprowadz.	4 Razem w CDB AL
Oficer łączności	1 Duz. ruchu lotniczego	2 Oficerów
	4 Planzności	4 Chor. i podoficerów
		30
		82

WYPOSAŻENIE

AS	2	"Jachta"	5
P-40	1	ARO-KU-8	1
PRW-16	1	L-244	1
R-831	3	L-245	1
R-140	3	5z-2	1
R-137	2	Kompl. telefon	1

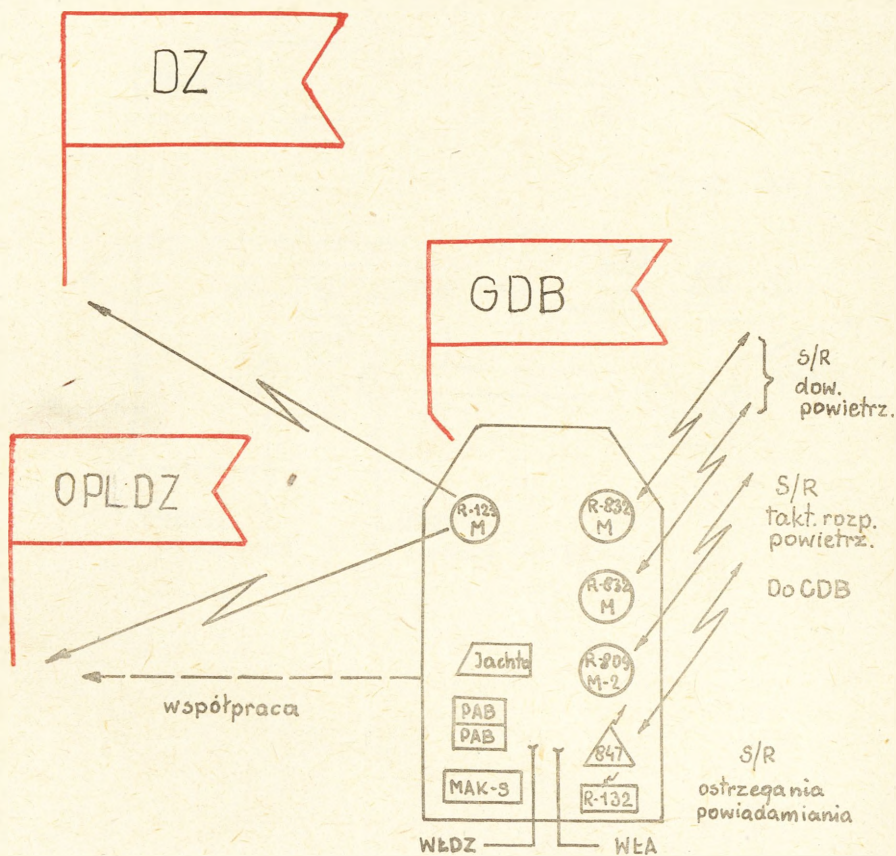
WYKONANO 120 EGZ

Eqz nr 1-120 Bibl. Nauk OZs.; oprac. płk MACHURA; rys RS. dn. 18.I.1980.; druk AS6 WP nr 3144/MW

147

157

Eqz nr

SKŁAD BOJOWY, WYPOSAŻENIE I ROZMIESZCZENIE
GRUPY DOWODZENIA BOJOWEGO (GDB)

SKŁAD BOJOWY

Dowódca	1	
Oficer dowodzenia	1	
Obsługa transportera	3	
Oficerów	2	5
Podoficerów	1	
Szeregowych	2	

WYPOSAŻENIE

Transporter opancerzony	1
Rst UKF/demF R-832LM	2
Rst UKF R-809 M-2	1
Rst KF R-847	1
„Jachta”	1
Rst R-123	1

WYKONANO 120 EGZ

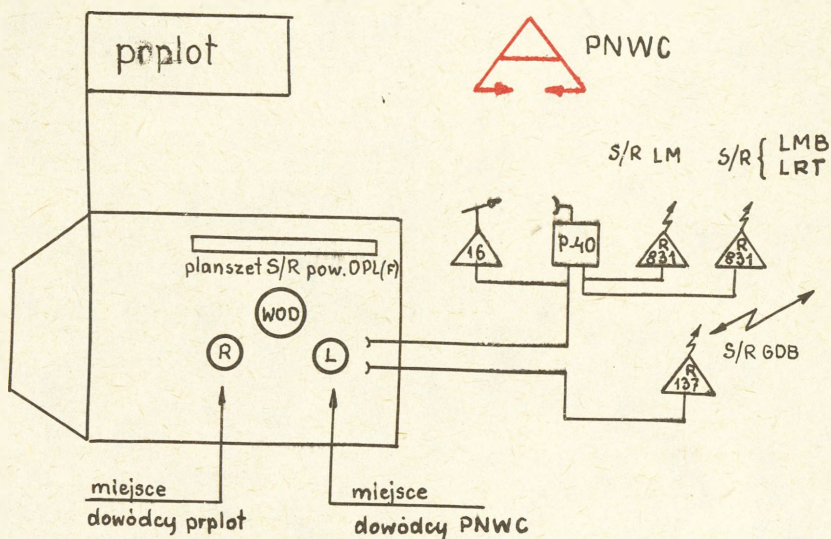
Eqz nr. 1-120 Bibl. Nauk. OZS

wyk ptk MACHURA

rys RS dn 18.I.1980r.

druk ASG WP nr PF 3142/ww

SKŁAD BOJOWY, WYPOSAŻENIE I ROZMIESZCZENIE PUNKTU NAPROWADZANIA I WSKAZYWANIA CELÓW (PNWC)

SKŁAD BOJOWY

Dowódca PNWC	1	
Nawigator naprowadz.	2	
Posterunek r/lok	26	
Oficerów	2	29
Chor. i podofic.	8	
Śzeregowych	19	

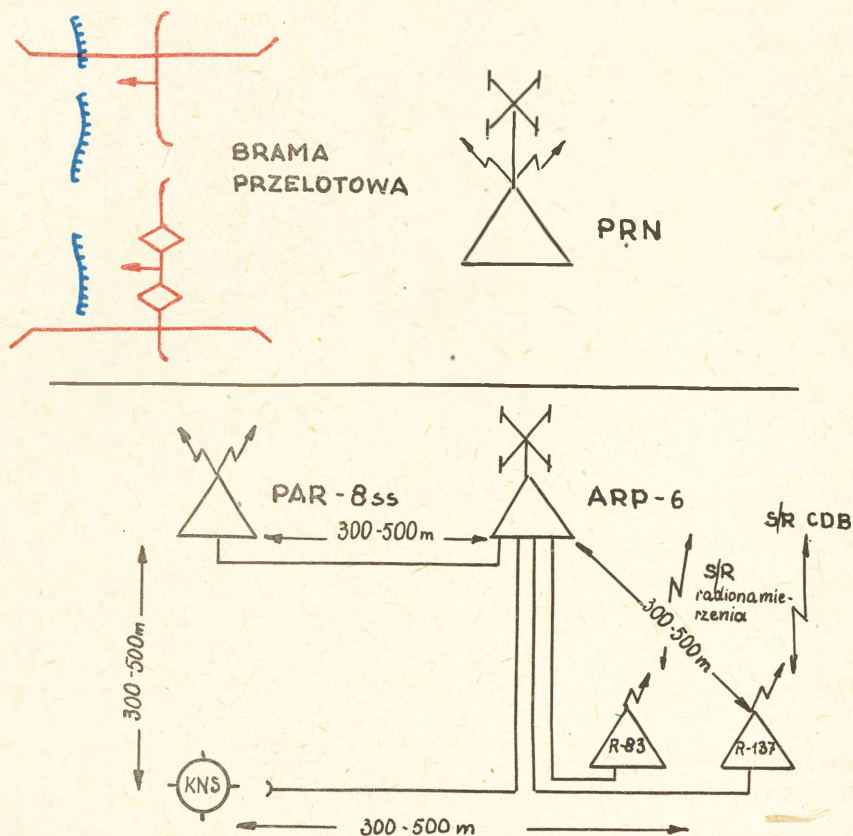
WYPOSAŻENIE

Stacja r/lok P-40	1
Radiowysokość PRW-16	1
Rst. KF R-137	1
Rst. UKF R-831	2

WYKONANO 120 EGZ

Eqz nr 1-120 Bibliot. Nauk OZS
wyk. ptk MACHURA rys. RS dn. 19.I.80r.
druk ASG WP nr PF 3143 /ww

SKŁAD BOJOWY, WYPOSAŻENIE I ROZMIESZCZENIE PUNKTU RADIONAWIGACYJNEGO (PRN)

SKŁAD BOJOWY

Załoga ARP-6	5	
Załoga PAR-8ss	5	
Załoga KNS	2	
Załogi rst UKFiKF	10	
Podoficerów	4	22
Ś szeregowych	18	

WYPOSAŻENIE

Radionamiernik ARP-6	1
Radiolatornia PAR-8ss	1
Rst UKF R-831	1
Rst KF R-137	1
"Jachta"	1
Latarnia kodowo neon.KNS	1

WYKONANO - 120 EGZ

Eqz nr 1- 120 Bibliot. Nauk. OZS

wyk ptk MACHURA

rys RS dn. 17.I.1980r

druk ASG WP nr PF-3144/ww

BIBLIOTEKA PAŃSTWA POLSKIEGO WP
Archiwum Instytutu Specjalnych

~~43600~~